наша свабода

№92(179) ВЫДАЕЦЦА З 25 ЛЮТАГА 2000 ГОДА

27 ЖНІЎНЯ 2001 года ПАНЯДЗЕЛАК

Адрас: 220123, г.Мінск, а/я 103

тэл. 228-69-18, 210-02-53

E-mail: NPSvaboda@irex.minsk.by http://www.svaboda.com

КОШТ СВАБОДНЫ

Лукашэнку не запрасілі на сьвяткаваньне

Сярод цывілізаваных прэзідэнтаў Лукашэнку не месца

Украінскі прэзыдэнт Леанід Кучма запрасіў у Кіеў сваіх калегаў з Расеі й Польшчы. А незапрошаны Аляксандар Лукашэнка тым часам зноў заявіў, што дзяржаўны доўг Украіны перад Беларусьсю складае 250 мільёнаў даляраў – украінскі бок гэта адмаўляе.

24 жніўня Украіна сьвяткавала 10-годзьдзе сваёй незалежнасьці. 24 жніўня 1991 году пасьля няўдалага савецкага путчу ўкраінская Вярхоўная Рада надала статус канстытуцыйнага закону Дэкляраці пра дзяржаўны суверэнітэт Украіны.

Аляксандру Лукашэнку ня выпала адсьвяткаваць ўгодкі ўкраінскае незалежнасьці. Для прэзыдэнта Украіны Леаніда Кучмы галоўнымі гасьцямі сталі ягоныя калегі з Расеі й Польшчы – Уладзімер Пуцін і Аляксандар Квасьнеўскі.

Я патэлефанаваў у Кіеў прэсаваму сакратару прэзыдэнта Кучмы Аляксандру Мартынэнку й задаў яму пытаньне:

— Чаму ў Кіеў не запрасілі спадара Лукашэнку?

— Адказваю: на сьвята мы не запрашалі нікога.

— А чаму прыехалі Пуцін і Квасьнеўскі?

— Таму, што гэта было паводле дамоўленасьці бакоў. Дасягнутая такая дамоўленасьць з прэзыдэнтамі, улічваючы той факт, што Расея й Польшча ёсьць стратэгічнымі партнэрамі Украіны.

— Беларусь ня ёсьць стратэгічным партнэрам?

— Ну, у нас заяўленае стратэгічнае партнэрства з Расеяй і Польшчай. і яшчэ са Злучанымі Штатамі, — сказаў Аляксандар Мартынэнка, прэсавы сакратар прэзыдэнта Украіны.

Пакуль прэзыдэнты Расеі й Польшчы былі ў Кіеве, Аляксандар Лукашэнка наведваў Баранавічы, дзе, у прыватнасьці, заявіў, што Украіна павінна вярнуць Беларусі 250 мільёнаў даляраў. Неадназаровыя Лукашэнкавы заявы пра ўкраінскі дзяржаўны доўг Менску пракамэнтаваў на сваёй прэсавай канфэрэнцыі з нагоды сьвята амбасадар Украіны ў Беларусі Анатоль Дронь: «Зьнешняга доўгу няма. Нідзе гэта не прызнана й не зафіксавана. Ёсьць пытаньні ўрэгуляваньня даўгавых забавязаньняў суб'ектаў гаспадараньня за 1992 год. Некаторыя журналісты называюць гэта дзяржаўным доўгам. Ніколі не было дзяржаўнага доўгу!»

Аднак Аляксандар Лукашэнка на сваёй апошняй даступнай для ўсіх журналістаў прэсавай канфэрэнцыі 5 траўня 1998 году адкрыта заявіў: пакуль Украіна ня верне Беларусі даўгі, «палата прадстаўнікоў» не ратыфікуе двухбаковую дамову пра дзяржаўную мяжу. І сапраўды, Аляксандар Лукашэнка ўжо некалькі гадоў не дасылае гэтую дамову на ратыфікацыю ў «палату».

Ці мае Украіна з кім-небудзь са сваіх суседзяў такую ж праблему зь мяжой, як зь Беларусьсю? Вось як адказаў мне на гэтае пытаньне амбасадар Дронь: «Украіна зараз вырашае праблему мяжы з Расейскай Фэдэрацыяй – завяршаецца дэлімітацыя мяжы, а яна ў нас найбольш працяглая. Зь іншымі краінамі было пытаньне з Малдовай — у нас адбылся абмен зямельнымі ўчасткамі.

То бок засталася не праблема, а такія пытаньні зь Беларусьсю... Увогуле, праблемы ніводнай у нас няма зь мяжой. Ёсьць тэхнічная гэтая праблема ратыфікацыі дамовы. і ўсё».

29 жніўня ля ўкраінскай амбасады ў Менску будзе адкрыты помнік Тарасу Шаўчэнку. Чакалі, што на цырымонію прыедзе прэзыдэнт Леанід Кучма. Аднак ягоны прэсавы сакратар Аляксандар Мартынэнка сказаў мне, што нічога ня ведае пра такія пляны спадара Кучмы.

Юры СЬВІРКО
Радыё «Свабода»

Олега Божелко вернули на родину

По имеющейся информации, на белорусском телевидении готовится выступление бывшего генерального прокурора Беларуси Олега Божелко, который вернулся в Минск после того, как в течение нескольких месяцев скрывался в Москве. Приезд Олега Божелко стал результатом операции белорусского КГБ при содействии Федеральной службы безопасности России.

В минувшую среду экс-генеральный прокурор, казалось бы, собирался подтвердить информацию о судьбе бесследно исчезнувших белорусских политиков. Чуть раньше ее рассекретили работники прокуратуры Случек и Петрушкевич, а также бывший начальник СИЗО-1 Олег Алкаев. Но пресс-конференцию в Москве Божелко проводить не стал. Потому что его вернули в Минск. Это подтверждает предположение, что правду от запуганного Божелко так и не удастся услышать.

Как известно, именно Божелко, будучи Генеральным прокурором, дал санкцию на арест Дмитрия Павличенко, подозреваемого в похищениях и убийствах известных политиков и журналистов. После ареста Павличенко был помещен в следственный изолятор КГБ, но освобожден по приказу Александра Лукашенко. Есть сведения, что Божелко лично допрашивал Павличенко.

Будет ли он теперь под угрозами расправы опровергать то, что говорил ранее, и то, что известно всем его бывшим коллегам, неизвестно. Ясно только, что он вернулся в Беларусь не по собственной воле. Ясно и то, что теперь каждый его шаг контролируется спецслужбами. Власть хочет скрыть свои преступления. И для этого не устоит ни перед чем.

www.goncharik.org

Дэпартавалі амерыканца

Улады Беларусі выслалі з краіны грамадзяніна ЗША Роберта Філдзінга. Як паведамляе агенцтва «Інтерфакс» са спасылкай на цэнтр інфармацыі і грамадскіх сувязяў КДБ Беларусі, у якасці нагоды для высылкі была названая «дзейнасць, што з'яўляецца ўмяшальніцтвам ва ўнутраныя справы краіны».

Супрацоўнік аднаго з прафсаюзных цэнтраў ЗША абвінавачваецца ў ажыццяўленні адкрытай агітацыі за адзінага кандыдата ў прэзідэнты ад шырокай грамадзянскай кааліцыі Уладзіміра Ганчарыка. Прадстаўнікі КДБ сцвярджаюць, што Р.Філдзінг публічна заяўляў пра непрызнанне міжнароднымі структурамі і арганізацыямі цяперашняй беларускай улады, а таксама «каардынаваў падрыхтоўку сілаў апазіцыі да атрымання патрэбнага выніку прэзідэнцкіх выбараў».

Роберту Філдзінгу забаранілі ўязджаць на тэрыторыю Беларусі на працягу пяці гадоў. Пры гэтым КДБ папярэдзіў, што «любыя спробы ўмяшальніцтва ва ўнутраныя справы замежных грамадзянаў незалежна ад іхняга статусу будуць спынены – аж да прымусовай дэпартацыі з краіны».

Ірына СТАРЦАВА

Параллель с Никарагуа

Американский посол в Минске Майкл Козак, известный специалист по латиноамериканским режимам, в своем письме в английскую газету «Гардиан» подтвердил определенную параллель между Никарагуа образца 1989-1990 годов и сегодняшней Беларусью. «Наша задача и в определенной степени методология те же самые. Тогда мы работали с сандинистскими властями, Организацией американских государств, другими странами региона и бывшим Советским Союзом, чтобы содействовать свободным, справедливым и прозрачным выборам. Сегодня мы работаем с Организацией по безопасности и сотрудничеству в Европе, Ассоциацией организаторов выборов в Центральной и Восточной Европе и государствами-членами ОБСЕ, включая членов Евросоюза, чтобы побудить белорусские власти создать какой-нибудь минимум доступа оппозиции к прессе и прозрачности процесса подсчета голосов», — написал М.Козак.

По словам М.Козака, бывший никарагуанский президент Ортега никогда не оспаривал результат выборов, которые он проиграл. Более того, «он сейчас пользуется преимуществами созданной тогда системы как ведущий кандидат на предстоящих выборах».

«Наша задача в Беларуси, как и задача других членов ОБСЕ, — помочь Беларуси в развитии избирательной системы, отвечающей международным стандартам, которым Беларусь обязалась следовать при вступлении в ОБСЕ», — подчеркивает М.Козак и добавляет, что если таковая система имеет место быть, то именно белорусские избиратели, а не он или кто-либо другой, «будут решать, кому править их страной в течение нескольких следующих лет».

Агентство «Ю.С.Ньюс»
(www.yusnews.com)

Нашествие российских градоначальников

Руководители Москвы и Санкт-Петербурга окажут поддержку в обмен на продовольствие

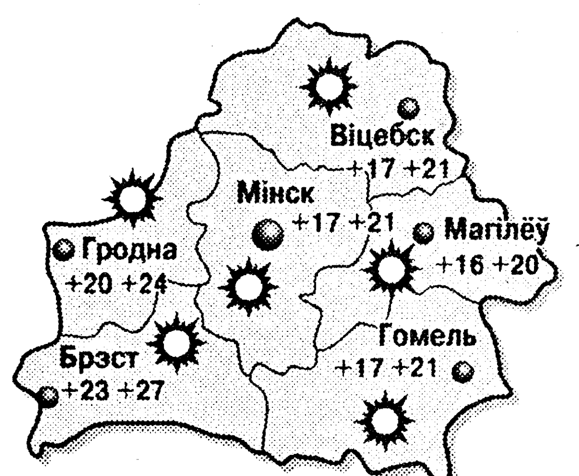
Буквально один за другим перед Лукашенко отмечаются разные российские деятели, заверяя правителя в своей поддержке перед президентскими выборами в Беларуси. Не успели остыть следы пребывания Зюганова и Жириновского, как в Минске на наступившей неделе должны появиться губернатор Санкт-Петербурга Владимир Яковлев и мэр Москвы Юрий Лужков. В оппозиции, да и не только в ней, нынешняя активность визитеров с Востока трактуется как грубое вмешательство во внутренние дела Беларуси. Жириновский и вовсе по-простому признался, что для россиян и белорусов Лукашенко является общим президентом, ибо занимает должность председателя Высшего госсовета так называемого союзного государства. Следует отметить, что лидеры КПРФ и ЛДПР открыто заклеймили и фактически отмежевались от своих белорусских, еще не так давно единомышленников. Некоторые московские источники предполагают, что за это главный коммунист России мог взять 500 тысяч долларов, а либералисимус – чуть больше. Естественно, для партийного строительства.

Что касается некогда могущественных региональных руководителей, коими до прихода Путина в Кремль считались Лужков и Яковлев, то они, после своего нашествия, надо полагать, увезут из Минска куда больший куш. Не секрет, что на протяжении последних лет Беларусь поставляет в белокаменную и северную столицы России большое количество продовольствия. И этот фактор может стать одним из основных при торге в Минске, на котором Лукашенко будет публично выражена поддержка для занятия им в очередной раз кресла главы государства. Правда, для граждан Беларуси порою не всегда тогда понятны явления, когда на своих прилавках они больше стали видеть российские продовольственные товары. И цены у них более высокие, чем у белорусских.

Известно, что одним из предвыборных ходов Лукашенко стала тема форсированного строительства минской кольцевой дороги. У его друга-учителя Лужкова также строительство своей кольцевой дороги остается актуальным. Можно вспомнить, как многие российские СМИ, контрольные государственные органы и другие отмечали массу злоупотреблений при ее строительстве. В частности, фиксировалось сознательное 10-сантиметровое сужение дорожного покрытия, что позволяло «закопать» гигантские суммы денег. Как полагают некоторые эксперты, причем не только оппозиционные, такой лужковский ноу-хау вполне может быть применен и на минской кольцевой дороге. При существующем в Беларуси режиме личной власти какие-либо виды парламентского, гражданского контроля за расходованием средств просто нереальны. Даже в российских вариациях контроля. Поэтому «раскопки» не могут производиться без согласия правителя. Так что заинтересованные стройподрядчики, что местные, что пришлые, могут быть спокойны. Если согласны играть с самодержцем. Правда, к примеру, бывший его управделами мог бы поделиться горьким опытом участия в таких играх. Но для российского дикого капитализма, как говорят коммунисты, нет ограничителей перед соблазном получения сверхприбылей. А белорусский «пирог», во всех видах, для них является лакомым.

Окончание на стр.3

НАДВОР'Е

Крыніца: www.gismeteo.ru

Курс наяўнага долара на «чорным рынку»

1470

Міліцыя ідзе напралом

25 жніўня ў 20.00 у офіс Магілёўскага рэгіянальнага штаба кандыдата ў прэзідэнты Уладзіміра Ганчарыка спрабавалі пранікнуць супрацоўнікі міліцыі. Яны не прад'явілі ніякіх дакументаў, а мэтай іх візіту, паводле словаў вартаўнікоў парадку, з'явілася жаданне «паглядзець памяшканне». Дзяжурны Магілёўскай пракуратуры, куды звярнуліся за тлумачэннямі прадстаўнікі штаба, адмовіўся адказваць на пытанні, прапанаваўшы перазваніць на конт гэтага ў нядзелю.

Прыкладна ў 22.00 каля штаба сабраліся каля 30 яго членаў. Міліцыянеры прадпрынялі чарговую спробу пранікнуць унутр будынка, але ўжо з другога боку. У 23.00 будынак быў ачэплены міліцыяй. Міліцыянеры, нягледзячы на заўвагі вахцёра, увайшлі ў будынак, дзе размяшчаюцца абласныя структуры Федэрацыі прафсаюзаў Беларускай, аднак у памяшканне штаба кандыдата ў прэзідэнты ўсё ж не змаглі пранікнуць. На некаторы час міліцыянеры затрымалі кіраўніка штаба Івана Салановіча і вялі з ім гутарку прама ў будынку.

Юрый АЛЯКСЕЕЎ

Армия проголосует «правильно»

Об интересном «опыте» организации выборов в Беларуси на закрытых избирательных участках, которые располагаются в воинских частях, рассказала руководитель технологического штаба единого кандидата от широкой демократической коалиции Валентина Полевикова на встрече с журналистами.

Оказывается, белорусский «опыт» организации выборов состоит в том, что накануне голосования за второго президента страны весь личный состав белорусской армии будет переведен на казарменное положение. «В день выборов личному составу срочной службы и тем, кто прописан при воинских частях, а это постоянный состав, бюллетени для голосования выдаются именные. На обратной стороне карандашом проставляется порядковый номер согласно списка».

Таким образом, все знают, что их контролируют. И командованию будет доподлинно известно, кто и как проголосовал. После этого, естественно, начнутся внутренние разборки, результаты которых скажутся на продвижении по службе, получении очередного воинского звания, жилья, а для солдат срочной службы — своевременном увольнении в запас. Валентина Полевикова утверждает, что подобная практика была «обкатана» в частях во время проведения референдума в 1996 году и во время выборов депутатов нижней палаты белорусского парламента.

Как стало известно, в настоящее время в воинских частях белорусской армии постоянно прокручиваются видеофильмы о созидательной работе нынешнего президента за семь лет правления. За других кандидатов на высший государственный пост в стране агитировать запрещено.

Иван ЛАВИЦКИЙ

ТЭХНАЛОГІІ

Прылятае дырэктар МАГАТЭ

29-30 жніўня ў Беларусі будзе знаходзіцца з візітам генеральны дырэктар МАГАТЭ Махамед эль-Барадзей.

Мэтай візіту з'яўляецца абмеркаванне з кіраўніцтвам краіны перспектываў развіцця супрацоўніцтва Беларусі і МАГАТЭ, азнаямленне з навукова-тэхнічным патэнцыялам краіны ў галіне ядзерных тэхналогіяў.

30 жніўня запланаванае наведванне Махамедам эль-Барадзеем саўгаса «Прыпяць» Мазырскага раёна Гомельскай вобласці, дзе генеральны дырэктар МАГАТЭ прыме ўдзел у цырымоніі адкрыцця прамысловай лініі па вытворчасці харчовага рапсавага алею.

Андрэй АСМАЛОЎСКІ

СПРАВЯДЛІВАСЦЬ

Кандыдат абяцае рэабілітацыю страйкоўцам

У выпадку сваёй перамогі на прэзідэнцкіх выбарах Уладзімір Ганчарык абяцае рэабілітаваць удзельнікаў забастоўкі работнікаў Мінскага метро, якая адбылася 17-21 жніўня 1995 года. Пра гэта паведаміў на прэс-канферэнцыі 24 жніўня ў Мінску старшыня Дэмакратычнага прафсаюза транспартнікаў і віцэ-прэзідэнт Кангрэса дэмакратычных прафсаюзаў Уладзімір Макарчук, які падчас той забастоўкі кіраваў Свабодным прафсаюзам работнікаў Мінскага метрапалітэна.

Паводле сцвярджэння Макарчука, словы Ганчарыка выклікалі гарачы водгук у метрапалітэнаўцаў, якія 6 гадоў таму падвергліся рэпрэсіям за правядзенне чатырохдзённай забастоўкі. Забастоўка была падаўленая міліцыяй, некалькі кіраўнікоў прафсаюзаў былі арыштаваныя, 58 работнікаў метро — звольненыя «за прагулы». Замест іх былі запрошаныя работнікі з Расіі і Оршы. Многія са звольненых гадамі не маглі ўладкавацца ні на якую працу. Двое са звольненых заўчасна памерлі.

Адразу пасля задушэння забастоўкі ў розныя міжнародныя прафсаюзныя арганізацыі і Міжнародную канфедэрацыю працы былі накіраваныя пратэсты. У выніку ўраду Беларусі былі адрасаваныя звароты з патрабаваннямі стварыць камісію па праверцы прычынаў, якія прывялі да забастоўкі і яе сілавога падаўлення. Гэтыя патрабаванні, адзначыў Макарчук, не маюць тэрміну даўніны і актуальныя да гэтага часу.

Генадзь БАРБАРЫЧ

А вы на каго падумалі?

Маладыя выбаршчыкі Магілёва зрабілі сабе кашулькі з надпісам «Скажи дураку «нет»!» і пачалі фарсіць у іх па горадзе. Але вельмі нядоўга. Праз пэўны час іх ушчаміла мясцовая міліцыя. Ажно ўзяла ў асаду тое месца, дзе гэтая моладзь вечарамі збіралася. Магілёўскія вертыкальныя начальнікі, мусіць, палічылі сябе моцна абражанымі, бо ім заўсёды было дакладна вядома, хто той «дурак», пра якога напісалі на кашульках. Праз гэты выпадак зараз скрозь усе магілёўцы здагадаліся, каго мелі на ўвазе начальнікі, і ўголас смяюцца. Мода на такія кашулькі стане хітам асенняга магілёўскага сезону.

Жыццё нічому не вучыць нашых дзяржаўцаў. Гады два назад на вуліцах Мінска арыштоўвалі хлопцаў, у якіх на кашульках было напісана «Я знаю, кто самый большой дурак в нашей стране». Быў вялікі смех і сорам. Потым пачалі хапаць тых, у каго на грудзях ззяў надпіс «Зубр». Скончылася гэта падарункамі гуманітарнай вопраткі для міліцыі. Зноў сорам. Каторы ўжо год па загадах зверху нашыя міліцыянты вядуць бязвыніковую, тлумную, сапраўды дурную барацьбу з нацыянальнай сімволікай, якая, між іншым, лёгка вытрымала ўсе вынеўдзюрыстыя наскокі на яе на працягу стагоддзяў. Напрыклад, германскіх рыцараў часоў Грунвальда. Няўжо нашае начальства сапраўды думае, што менавіта яму наканавана скончыць гісторыю белчырвона-белага Сцяга і герба «Пагоня»? Калі так, то на кашульках пішуць святую праўду, і слова «дурак» набывае значэнне спецыяльнай беларускай сацыялагічна-медыцынскай назвы.

Гэта, між іншым, нагадвае безвыніковую барацьбу чалавека з ветрам, дажджом, адлігай, сонцам. «Дурак» – слова кепскае, абразлівае, хоць і літаратурнае. Але ж яно не горшае, скажам, за расійскія мацюгі, якімі аздоблена ўсё нашае грамадскае жыццё. З мацюгамі чамусьці наша міліцыя ўвогуле не змагаецца. Больш таго, некаторыя міліцыянты мацюгі распаўсюджваюць і прапагандуюць. У рамках інтэграцыі славянскіх народаў. А на слове «дурак» іх раптам кліньць. Што такое? Пэўна, у кожнага з іх ёсць вельмі дакладныя асацыяцыі з нейкай важнай персонай. З нейкім вельмі мудрым чалавекам. З нейкім надзвычай важным начальнікам. Таму калі дзе-небудзь на вуліцы вы пабачыце напісанае слова «дурак», то паведамляйце, калі ласка, нашым міліцыянтам. Яны прыедуць і зафарбуюць. Каб, бараці Божа, хто не падумаў на каго не трэба. А вы на каго падумалі?

Аляксандар ДУБРАВІН

ЛЮСТРАФАКТ

Фота Ул.ШЛАПАКА

Лукамольцы выказалі свае пачуцці да Лукашэнкі на сцяне магазіна каштоўнасцяў «Яхант» (Кісялёва, 28). Тры дні рабочыя мясцовай ЖЭС баяцца замазаць графіці ў такі высокі адрас

«Служба 9.09.» пачала сваю працу

Напярэдадні выбараў грамадскае аб'яднанне «Маладая Грамада» ладзіць кампанію «Служба 9.09», якая дзейнічае на гарадах, што маюць прамысловыя прадпрыемствы. Мэта акцыі — папулярызацыя выбараў прэзідэнта Рэспублікі Беларусь. Акцыя «Служба 9.09» папулярызуе дату выбараў – 9 верасня, каб прадухіліць магчымыя падтасоўкі выбінікаў падчас папярэдняга галасавання.

Першая акцыя «Служба 9.09» адбылася ў Мінску. Ля ўваходу ў дыскатэку кожны 9-ты наведвальнік атрымліваў у падарунак кепку «ВЫБІРАЙ» і буклет «Ты выбіраеш Сам!». Падчас дыскатэкі за столікамі працавала «Служба знаёмстваў 9.09», праз якую можна было даслаць паштоўку любому чалавеку, што знаходзіўся ў зале, каб пазнаёміцца з ім. Патэнцыйных пар налічвалася каля 100. Але самы вялікі падарунак чакаў чалавека, які нарадзіўся 9 верасня – гэтая ноч абвяшчалася «ноччу народжанага», які на 6 гадзінаў станавіўся прэзідэнтам дыскатэкі.

Чакаецца, што акцыі «Служба 9.09.» да выбараў пройдуць па ўсіх буйных прамысловых цэнтрах краіны.

Сяргей БЯЛЕВІЧ

РАКУРС

Даходы кандыдатаў

24 жніўня ў афіцыйнай прэсе апублікаваныя звесткі пра даходы за 2000 год і маёмасць кандыдатаў у прэзідэнты Рэспублікі Беларусь, прадстаўленыя імі ў Цэнтральную камісію па выбарах і правядзенні рэспубліканскіх рэферэндумаў.

Згодна з абнародаванымі матэрыяламі, сукупны гадавы даход Сяргея Гайдукевіча летась склаў 569.906 рублёў. Крыніцы даходу – пенсія і Ліберальна-дэмакратычная партыя, якую ён узначальвае. Сумесна з членамі сваёй сям'і Гайдукевіч таксама валодае кватэрай у Мінску плошчай 63,6 квадратныя метры, жылым домам у Мінскім раёне плошчай 201,1 кв.м. і зямельным участкам плошчай 0,25 га там жа. Акрамя таго, у яго ёсць 2 аўтамабілі «МАЗ», аўтамабілі «БМВ», «ГАЗ» і два прычэпы. Жонка Гайдукевіча ў 2000 годзе не мела ніякага даходу, яна з'яўляецца суўласніцай узгаданых кватэры, дома і зямельнага ўчастка. Даход сына Гайдукевіча склаў 2.822.073 рублі, яго крыніцы — ГУУС Мінгарвыканкама і даходы ад продажу кватэры. Бацькі Сяргея Гайдукевіча — пенсіянеры.

Сукупны даход кандыдата ў прэзідэнты Уладзіміра Ганчарыка ў 2000 годзе склаў 5.315.098 рублёў. Яго крыніцы — Федэрацыя прафсаюзаў Беларуская, Міжнародны недзяржаўны інстытут працоўных і сацыяльных адносінаў, пенсія, а таксама даходы ад продажу аўтамабіля і гаража. Ганчарык з'яўляецца суўладальнікам кватэры ў Мінску плошчай 75,16 кв.м, гаража ў Мінскім раёне, а таксама мае прычэп, матаблок «МТЗ» і 21 акцыю ТАА «ПМК-8» г.Чэрвеня. Даход жонкі Ганчарыка летась склаў 365.943 рублі, яго крыніца — пенсія. Лілія Ганчарык валодае кватэрай у Мінску (сумесна з мужам), жылым домам у Мінскім раёне плошчай 64,6 кв.м і 21 акцыяй ТАА «ПМК-8» Чэрвеня. Сын і дачка кандыдата ў прэзідэнты маюць кватэры ў Мінску, аўтамабілі («Мазда-323» і «ВАЗ-2110» адпаведна) і акцыі некаторых прадпрыемстваў. Маці Ганчарыка — пенсіянерка, мае жылы дом у Лагойскім раёне плошчай 48 кв.м.

Сукупны даход кандыдата ў прэзідэнты Аляксандра Лукашэнкі летась склаў 3.776.186 рублёў, крыніца даходу — Кіраўніцтва справаў прэзідэнта Рэспублікі Беларусь. Лукашэнка з'яўляецца суўладальнікам жылога дома ў Шклоўскім раёне плошчай 115,71 кв.м. Даход яго жонкі, Галіны Лукашэнкі, склаў 742.175 рублёў, крыніца даходу — Магілёўскае абласное ўпраўленне Рэспубліканскага цэнтра па аздараўленні і санаторна-курортным лячэнні насельніцтва. Ей таксама належаць дом у Шклоўскім раёне і 56 акцыяў Шклоўскага масларобнага завода. Сын Лукашэнкі Віктар меў у 2000 годзе даход у 1.097.824 рублі, крыніца даходу — Дзяржкамітэт пагранічных войскаў Беларусі, яму належаць матацыкл ММВЗ. Маці кандыдата ў прэзідэнты — пенсіянерка, не мае ніякай маёмасці.

Наталля КУЛАГІНА

«Магілёўскую» адчыняць пазней

Увод у эксплуатацыю станцыі мінскага метрапалітэна «Магілёўская» перанесены з 24 жніўня на пачатак наступнага тыдня.

Як паведаміў БелаПАН адказны работнік метрапалітэна, які пажадаў застацца невядомым, перанос адкрыцця станцыі звязаны з адсутнасцю ў Мінску прэзідэнта Лукашэнкі, які збіраўся прыняць удзел у цырымоніі ўводу «Магілёўскай» у эксплуатацыю (24 жніўня кіраўнік краіны знаходзіўся ў Бабруйску. — **БелаПАН.**). «Станцыя будзе адкрытая альбо ў панядзелак, альбо ў аўторак, хаця ў нас усё было гатова для яе ўводу ў пятніцу», — сказаў работнік метрапалітэна.

Станцыя «Магілёўская» — 20-я станцыя сталічнага метрапалітэна і 11-я станцыя яе другой лініі — закліканая паскорыць дастаўку ў цэнтр жыхароў мікрараёнаў Ангарская і Шабаны. Яна павінна была адкрыцца яшчэ тры гады таму, аднак працы зацягнуліся. Апошнім часам тэрмін іх завяршэння неадноййчы пераносіўся: спачатку гэта быў канец 2000 года, затым 30 жніўня 2001 года (дзень нараджэння Лукашэнкі) і, нарэшце, 24 жніўня.

Дзмітрый УЛАСАЎ

МАРАЛЬ

Лилия Гончарик обвиняет Лукашенко во лжи

Выступая в пятницу в Бобруйске перед коллективом комбината «Белшина», Александр Лукашенко сказал, что при участии его главного конкурента на выборах Владимира Гончарика была проведена «хитрая операция», в результате которой был ликвидирован профсоюзный «Профбанк», на счетах которого хранились профсоюзные деньги.

«Однако появился «Индустриальный банк», обладателем 25 процентов акций которого стала жена В.Гончарика, сказал А.Лукашенко», — передал придворный корреспондент.

В интервью «Ю.С.Ньюс» Лилия Гончарик категорически опровергла эти утверждения и заявила: «Нет предела моему возмущению. Я уже устала от этой лжи. Ничего, кроме акций ПМК-8 города Червеня, у меня не было и нет. Да и от ПМК мы ни разу дивидендов не получали».

Агентство «Ю.С.Ньюс» (www.yusnews.com)

Каб госць не хваляваўся

24 жніўня ў Бабруйску адбылся разгон пікета ў падтрымку кандыдата ў прэзідэнты Уладзіміра Ганчарыка на вул. 50-годдзя ВЛКСМ, дзе знаходзяцца інтэрнаты «Белшыны». Начальнік гарадскога ўпраўлення міліцыі Іван Заблоцкі асабіста папярэдзіў, каб людзі разыходзіліся, бо будуць арыштаваныя. Сваё дзеянні І.Заблоцкі патлумачыў тым, што ніхто з удзельнікаў пікета не з'яўляюцца членамі ініцыятыўнай групы У.Ганчарыка. На думку сябра Праваабарончага цэнтра «Вясна» Ігара Ходзькі, такія рашучыя дзеянні супрацоўнікаў міліцыі ў адносінах да ўдзельнікаў пікета звязаныя з "запланаваным у Бабруйск візітам А.Лукашэнкі, які будзе наведваць прадпрыемства «Белшына» і можа праехаць па вул. 50-годдзя ВЛКСМ».

Інфармацыйны аддзел ПЦ «Вясна»

МЕДЫЦЫНА

Узбекскага хлопчыка ў РБ не хочуць лячыць бясплатна

Суд Мінскага раёна не задаволіў скаргу сям'і Ганбярдзіевых на адмову ўрачоў Рэспубліканскага навукова-практычнага цэнтра дзіцячай анкалогіі і гематалогіі лячыць іх сына.

Сям'я узбекаў Ганбярдзіевых жыве ў Брэсце без прапіскі. Нядаўна ў іх захварэў двухгадовы сын. Па дапамогу бацькі звярнуліся ў рэспубліканскі цэнтр дзіцячай анкалогіі, паколькі ў дзіцяці выяўлена «злаякасная пухліна». У цэнтры дзіцяці правялі адзін сеанс хіміятэрапіі, але далей лячыць бясплатна адмовіліся, паколькі хлопчык не з'яўляецца грамадзянінам Беларусі. Вярнуўшыся ў Брэст, бацькі звярнуліся па дапамогу ў брэсцкую абласную бальніцу, дзе дзіця некаторы час праходзіла сімптаматычнае лячэнне. Аднак, як сцвярджаюць урачы, яму неабходна лячэнне менавіта ў рэспубліканскім цэнтры.

Пасля таго, як суд не задаволіў скаргу бацькоў, узбекскі хлопчык фактычна застаўся без дапамогі. Бацькі маюць намер адкрыць спецыяльны рахунак, паколькі ў Брэсце знайшлося шмат людзей, гатовых аказаць сям'і фінансавую дапамогу. Для лячэння неабходна сабраць каля 15 тысяч долараў ЗША.

Валянціна КАЗЛОВІЧ

Нашествие российских градоначальников

Окончание, начало на стр.1

И градоначальники Питера и Москвы как раз будут гостить в Минске в качестве посланцев определенных коммерческих структур, заинтересованных в поглощении лакомых кусков белорусской экономики. Момент-то подходящий. Чтобы продлить свое политическое житие, Лукашенко остро нуждается в их поддержке. А таковая будет обещана только в обмен на выгодные для себя проекты. О православном славянском братстве говорить будут мало. Скорее всего, паролем встреч станет протестантский прагматизм. За оказанную поддержку придется платить.

Когда-то в Российской империи территория Беларуси называлась Северо-Западным краем. Теперь в Российской Федерации один из федеральных округов называется также. И столица его Санкт-Петербург. Но начальником его является не губернатор Яковлев, а президентский полпред чекист Черкесов. Родной для Путина Питер лишь один з субъектов Северо-Западного округа. Полномочия Черкесова простираются и на Калининградскую область. Так вот ему пока Путин не давал добро на прямые контакты с Лукашенко. Видимо, для белорусского правителя достаточен губернаторский уровень общения.

С московским мэром тоже складывается любопытная картинка. Не секрет, что путинские «медведи» хотят отправить Лужкова на партийную работу. Планируется, что он будет председательствовать в слитом «Единстве» и «Отечестве». Станет что-то вроде «Единственного Отечества». А Москве будет придан особый статус — столицы государства. И мэр, говорят, будет уже назначаться лично президентом. Понятно, что Лужков в таком случае будет лишен финансового могущества. Такой для Лукашенко вряд ли будет полезен. В лучшем случае останется в перечне друзей-учителей, коими также назывались экс-премьер Примаков и Патриарх Алексий II.

Специально или нет, но приезд Лужкова может совпасть с приездом президента Украины Кучмы в Минск. На 29 августа планируется открытие им памятника Тарасу Шевченко у здания посольства. Одновременное пребывание московского и украинского гостя выглядит абсурдным. Известна заявленная позиция Лужкова в отношении Севастополя, да и Крыма. В Киеве ее оценили как имперскую и объявили московского мэра персоной нон грата на территории Украины. С тех пор Лужков дальше границ российской базы в Севастополе не появляется. А тут еще явно скандальное отсутствие Лукашенко на праздновании 10-летия независимости Украины. Похоже, Кучма просто не пригласил главного собирателя славянских земель. В торжествах вместе с Кучмой принимали участие президенты России, Польши и Македонии. Видимо, украинскому президенту хватило общения Лукашенко на «Славянском базаре в Витебске». Как в свое время в Вискулях польскому президенту. Говорят, что уже не в первый раз, свое участие в том или ином мероприятии президент Польши Александр Квасьневский оговаривает одним условием. Он не желает, да и не может сидеть за одним столом с Лукашенко, которого бойкотирует мировое сообщество. А что касается Кучмы, то, по неофициальной информации, планировавшийся на 29 августа визит в Минск может быть отменен. Так что с седьмым по счету днем рождения во власти, которое у Лукашенко исполнится 30 августа, в числе присутствующих будут только российские градоначальники Яковлев и Лужков. И союзный госсекретарь Павел Бородин. Если не задержится в Женеве.

Роман ЯКОВЛЕВСКИЙ

«Чырвоныя» супраць «сініх»

Беларусь падзялілі на дзве дзяржавы

26 жніўня на тэрыторы Беларусі пачаліся самыя маштабныя за апошнія 10 гадоў ваенныя манеўры — комплексныя аператыўна-тактычныя вучэнні Узброеных сілаў і іншых вайсковых фарміраванняў «Нёман-2001». Іх тэма — «Падрыхтоўка і прымяненне Узброеных сілаў сумесна з войскамі і вайсковымі фарміраваннямі міністэрства ўнутраных справаў, міністэрства па надзвычайных сітуацыях, Дзяржаўнага камітэта пагранічных войскаў ва ўзброеным канфлікце».

У аснову задумы вучэнняў пакладзены адзін з магчымых варыянтаў узнікнення ўзброенага канфлікту паміж дзвюма дзяржавамі. Для адпрацоўкі такога варыянта Рэспубліка Беларусь умоўна падзеленая на дзве дзяржавы — «Чырвоную рэспубліку» і «Сінюю рэспубліку». На тэрыторыі «Чырвонай рэспублікі» ўзнікае канфліктная сітуацыя, вырашэнне якой, у тым ліку і з прымяненнем ваеннай сілы, спрабуе ўзяць на сябе кіраўніцтва «Сіняй рэспублікі». У гэтай сітуацыі «Сіняя рэспубліка» мяркуе разгарнуць уздоўж мяжы з «Чырвонай рэспублікай» свае групоўкі, у тым ліку ўдарную наступальную групоўку авіяцыі. Потым — правесці з прымяненнем узброеных сілаў акцыю па адарванні часткі тэрыторыі «Чырвонай рэспублікі». «Чырвоная рэспубліка» прымае меры дыпламатычнага і ваеннага характару для стабілізацыі абстаноўкі. Пры разгортванні групоўкі «Сіняй рэспублікі» «Чырвоная рэспубліка» нарошчвае баявую гатоўнасць і баяздольнасць сваіх узброеных сілаў і разгортвае сваю групоўку на небяспечных кірунках. У выпадку правядзення «Сіняй рэспублікай» ваеннай акцыі ўзброеныя сілы і іншыя фарміраванні «Чырвонай рэспублікі» адбіваюць агрэсію.

Згодна з задумай вучэнняў, Узброеныя сілы і іншыя вайсковыя фарміраванні Беларусі прадстаўляюць «Чырвоную рэспубліку», за «Сінюю рэспубліку» «гуляе» штаб кіраўніцтва вучэннямі. Тактычныя дзеянні войскаў і органаў кіравання спланаваны з улікам наяўных палігонаў і вучэбных цэнтраў і будуць складацца з рознага роду тактычных, тактыка-спецыяльных, лётна-тактычных і камандна-штабных вучэнняў рознага ўзроўню.

На вучэнні прыцягваюцца да 9 тысяч ваеннаслужачых і да 1.600 розных узораў узбраення і тэхнікі, у тым ліку каля 60 танкаў, 48 самалётаў і верталётаў, звыш за 130 комплексаў, якія знаходзяцца на ўзбраенні Войскаў супрацьпаветранай абароны.

Вучэнні намечана правесці ў тры этапы: 26-28 жніўня войскі і органы кіравання прыводзяцца ў вышэйшыя ступені баявой гатоўнасці і ажыццяўляюць падрыхтоўку да прымянення; 27-30 жніўня войскі выстаўляюцца ў раёны правядзення вучэнняў і працягваюць падрыхтоўку да баявога прымянення; 30 жніўня-1 верасня войскі вядуць баявыя дзеянні на Гожскім, Даманаўскім, Абуз-Лясноўскім, Дрэтуньскім і шэрагу іншых палігонаў. 2 і 3 верасня ўдзельнікі вучэнняў вернуцца ў месцы пастаяннай дыслакацыі.

Падчас вучэнняў мяркуецца даследаваць магчымасці прапаноўваемага да стварэння новага камандавання аб'яднанага віду Узброеных сілаў — Войскаў супрацьпаветранай абароны і Ваенна-паветраных сілаў.

У ролі асноўнага арганізатара ўсяго вучэння выступіць новы орган ваеннага кіравання — Генеральны штаб. Яго адрозненне ад папярэдняга Галоўнага штаба заключаецца ў тым, што Генштаб будзе галоўным каардынатарам дзеянняў усіх вайсковых фарміраванняў краіны, галоўным органам стратэгічнага планавання прымянення войскаў у мэтах забеспячэння бяспекі дзяржавы.

Мяркуецца, што А.Лукашэнка будзе назіраць за ходам манеўраў 30 і 31 жніўня.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ

Страх перад праўдай

24 жніўня міністэрства юстыцыі выступіла з заявай, у якой фактычна назвала незаконным паралельны падлік галасоў на прэзідэнцкіх выбарах, які рыхтуецца грамадзянскай ініцыятывай «Незалежнае назіранне».

«Падлік галасоў у адпаведнасці з артыкулам 55 Выбарчага кодэкса РБ мусіць праводзіцца непасрэдна членамі ўчастковай камісіі. «Паралельны падлік галасоў» з'яўляецца разнавіднасцю кантролю за дзейнасцю выбарчых камісіяў і волевыяўленнем грамадзянаў, што забаронена Канстытуцыяй і Выбарчым кодэксам. Сістэма «паралельнага падліку галасоў» мае месца ў некаторых краінах, аднак яе прававыя межы дакладна вызначаныя і нацыянальным заканадаўствам і істотна адрозніваецца ад таго, што апазіцыя прапануе правесці на Беларусі. Больш за тое, паўнамоцтвы назіральнікаў канкрэтызаваныя артыкулам 13 Выбарчага кодэкса, які не прадугледжвае апытання выбаршчыкаў як да, так і пасля правядзення галасавання. Адначасова звяртаем увагу, што ў заканадаўстве РБ адсутнічае паняцце «незалежны наглядальнік». Пры такіх абставінах выкарыстанне дадзенага тэрміна, па меншай меры, некарэктна», — гаворыцца ў заяве прэсслужбы мінюста.

Сустаршыня «Незалежнага назірання» Алесь Бяляцкі ў адказ нагадаў, што «Незалежнае назіранне» прадстаўляе сабой грамадзянскую ініцыятыву, якая аб'ядноўвае грамадскія арганізацыі, зарэгістраваныя міністэрствам юстыцыі. Агульная колькасць людзей, якія праводзяць гэтую кампанію, зараз ужо набліжаецца да 15.000.

«Галоўная наша задача — забяспечыць празрыстасць, праўдзівасць і сумленнасць правядзення гэтых прэзідэнцкіх выбараў. Такім чынам, мы не ставім ніякіх падрыўных, рэвалюцыйных мэтаў, мы працуем строга згодна з законам, і ўсе нашыя дзеянні адпавядаюць нормам гэтага закона».

«Незалежнае назіранне» мяркуе праводзіць паралельны падлік галасоў на 500 выбарчых участках. «Гэта тэхналогія дае магчымасць атрымаць дадзеныя вельмі хутка з памылкай пры іх падліку ў межах 1-2%. Такім чынам, мы базуемся на падліку афіцыйна зафіксаваных у пратаколах галасоў. Мы не будзем лічыць самі, мы не будзем лічыць бюлетэні, але будзем працаваць з афіцыйнымі пратаколамі. Дадзеныя для паралельнага падліку галасоў будуць здымацца з афіцыйных выніковых пратаколаў», — тлумачыць А.Бяляцкі сутнасць паралельнага падліку галасоў.

Кіраўнік групы па правядзенні паралельнага падліку галасоў у рамках ініцыятывы «Незалежнае назіранне» Міраслаў Кобаса заяўляе, што сістэма паралельнага падліку галасоў – гэта не прыдумка беларускай апазіцыі. Сістэма была апрабаваная больш чым у 40 краінах свету.

«Калі дадзеныя, якія мы атрымаем, не супадуць з афіцыйнымі, у гэтым выпадку дадзеныя ЦВК могуць быць падвергнутыя сумневу, і для гэтага будуць грунтоўныя падставы. Магчымы алгарытм далейшага развіцця падзеяў – апеляцыя аб парушэннях заканадаўства. Што тычыцца апаратыўнасці, трэба адзначыць, што сістэма дазваляе нам першымі атрымаць рэальныя вынікі выбараў. Магчыма, гэта занадта гучная заява, але тым не менш, я кажу пра гэта упэўнена», — заявіў Міраслаў Кобаса.

«Незалежнае назіранне» будзе будаваць паралельны падлік галасоў, зыходзячы з практыкі парламенцкіх выбараў 1999-2000 гадоў. У часе мінулай кампаніі незалежныя назіральнікі зафіксавалі асноўныя шляхі фальсіфікацыяў, якія, відавочна, будуць выкарыстоўвацца і падчас прэзідэнцкіх выбараў.

«Першае: датэрміновае галасаванне; другое: галасаванне дома; трэцяе: маніпуляцыі з колькасцю выбаршчыкаў, зарэгістраваных на ўчастку. Асабліва паказальны ў гэтым плане горад Мінск», — паведаміў Міраслаў Кобаса.

Рыгор БУЯН

ВІЗІТЫ

Лукашэнка наведаў Баранавічы

Пра прыезд кіраўніка дзяржавы ў Баранавічах гаварылі ўжо за некалькі дзён. Аб гэтым было няцяжка здагадацца, гледзячы, як старанна прыбіраюць цэнтральныя вуліцы, фарбуюць будынкі. Мінулай ноччу жыхары тых вуліцаў, праз якія павінен быў праехаць госць, назіралі праз свае вокны, як машыны, асьвятляючы фарамі, мылі асфальт.

Сёньня ў першай палове дня на вуліцы Савецкай рабілі сьвежую разьметку на асфальце. «Яшчэ пасьпеюць», — іранічна заўважалі мінакі. Лукашэнка, аднак, прыехаў, парушыўшы традыцыю, спэцыяльным цягніком у суправаджэньні начальніка Беларускай чыгункі Віктара Рахманька, кіраўніка Нацбанку Пятра Пракаповіча, старшыні Дзяржкантролю Анатоля Тозіка ды іншых.

Адразу ж пры Палескім чыгуначным вакзале Лукашэнка сустрэўся з жыхарамі — былі там далёка ня ўсе, хто жадаў, а толькі абраныя. Людзі, што праявілі цікавасьць да візыту, назіралі здалёк праз мэталічную агароджу, як Лукашэнка размаўляе з народам. Адрозна ад двух папярэдніх візытаў, сёньня ў натоўпе было мала захапленьня, вясёлых настрояў, але прысутнічала насьцярожанасьць.

Слухаючы праз гукаўзмацняльную апаратуру выступ кіраўніка дзяржавы, многія нават кпілі зь ягоных выказваньняў. Так, да прыкладу, выклікала гучны сьмех заява пра тое, што ў органах дзяржаўнага кіраваньня 74% жанчын, і ён, Лукашэнка, ужо ня можа зь імі справіцца. Зь недаверам успрынялі прысутныя і выказваньне адносна таго, што многія габрэі, якія калісьці зьехалі, сёньня хочуць з Ізраілю вярнуцца назад у Беларусь.

Гаворачы пра славянскае братэрства і сувязі з Украінай, Аляксандар Лукашэнка заявіў: «Хахол — гэта наш чалавек». І гэта таксама выклікала нездаровы сьмех. Пасьля Лукашэнка папрасіў прабачэньня і сказаў, што яму трэба ехаць «к жэнчынам» на баваўняны камбінат.

Менавіта туды, на Баранавіцкае вытворчае баваўнянае аб'яднаньне, завезьлі аўтобусамі прадстаўнікоў калектываў многіх прадпрыемстваў гораду для сустрэчы з кіраўніком дзяржавы. Аднак гэтая сустрэча была зусім кароткая, заняла ня больш як дзьвацаць хвілін, бо Лукашэнка па дарозе заехаў у новазбудаваны шыкоўны прафілякторый Беларускай чыгункі, затым наведаў адну з фабрык аб'яднаньня.

Падобна на тое, што выступоўца нават і ня ведаў, што на сустрэчы прысутнічалі прадстаўнікі іншых прадпрыемстваў, а працаўнікоў баваўнянага камбінату тут меншасьць, бо ў сваім кароткім выступе ён зьвяртаўся толькі да іх.

Першае абяцаньне Лукашэнкі тычылася заробкаў. Ён заявіў, што ўжо ў верасьні сярэдні заробак па аб'яднаньні будзе ня менш як 160 тысячаў рублёў. Затым заявіў, што ўжо да канца году, у сьнежні, баваўняны гігант будзе працаваць на поўную сілу, як працаваў у найлепшыя свае часы. «Толькі праз мой труп я дазволю загубіць гэтае прадпрыемства», — заявіў Аляксандар Лукашэнка.

Назваўшы прысутных жанчын «развратнымі», бо тыя засьмяяліся на ягонае выказваньне пра любоў да жанчын, Лукашэнка сказаў, што яго ўжо даўно чакаюць сяляне, і адправіўся ў саўгас-камбінат «Мір» Баранавіцкага раёну.

Людзі, што пакідаў месца сустрэчы, абураліся. «За сем гадоў нічога не зрабіў, а ўжо цяпер зробіць», — такія і падобныя выказваньні чуліся з усіх бакоў.

Алесь ГОРБАЧ, Радыё «Свабода»

Последний диктатор Европы

Американская помощь, оказанная сербской оппозиции, сыграла ключевую роль в свержении Слободана Милошевича. Сейчас от Соединенных Штатов требуется удвоить дипломатические усилия, чтобы помочь гражданским и оппозиционным силам объединиться против последнего диктатора Европы, обосновавшегося в Беларуси.

Беларусь с населением в 10 миллионов потенциально могла бы присоединиться к своим западным соседям, движущимся в русле общеевропейского развития. Вместо этого с момента прихода к власти в 1994 г. президента Александра Лукашенко страна отвергла путь демократизации и экономического либерализма и превратилась в авторитарное полицейское государство. Более того, Беларусь тянет за собой и соседнюю Украину, которая, не сумев справиться с проблемами переходного периода, оказалась также на грани авторитаризма.

Чтобы пустить страну под откос, потребовалось приложить немало усилий. Лукашенко быстро перешел к автократии, а затем еще быстрее скатился к откровенной нелегитимности, распустив парламент и форсировав конституционные перемены в 1996 г. Таким образом, он продлил собственный срок пребывания у власти. С тех пор потенциальные соперники и оппоненты режима стали бесследно исчезать. Некоторые умирали при весьма странных обстоятельствах либо были осуждены по сомнительным обвинениям. Не так давно двое бывших следователей прокуратуры, сбежавших за рубеж, обвинили Лукашенко в создании эскадрона смерти, ответственного за уничтожение 30 человек, включая четверых пропавших оппозиционеров. Независимые иностранные и местные правозащитные группы ведут учет массовых нарушений прав политических оппонентов режима, неправительственных организаций, профсоюзов и независимых СМИ. Навязанный сверху прессинг окончательно рассеял надежды на лучшую жизнь в собственной стране у большинства белорусов. По этой же причине многие на Западе поспешили списать Беларусь в архив истории.

Несмотря на порожденные режимом страх и недовольство, мобилизационная кампания в преддверии выборов 9 сентября набирает обороты. Пятеро оппозиционных кандидатов выдвинули единого. Им стал председатель Федерации профсоюзов Белорусской Владимир Гончарик, который и будет представлять широкую общественную коалицию. Сохранение единства в мобилизации – дело первостепенной важности. В течение последних нескольких месяцев молодежное движение ЗУБР (зубр или европейский бизон является национальным символом Беларуси) активно занимался мобилизацией молодежи для ненасильственного сопротивления, как это в свое время делал сербский Отпор, под девизом «Время выбирать!» Этот лейтмотив, равно как и символ-зубр, быстро распространяются по всей стране.

Лукашенко был явно выбит из колеи поражением и экстрадицией в Гаагу своего закадычного приятеля-автократа Слободана Милошевича. Правительство Беларуси подвергалось постоянной критике как у себя дома, так и за рубежом из-за формирования карманных избиркомов и препятствий, чинимых местному наблюдению. Под давлением Лукашенко в итоге дал добро на приглашение наблюдателей из Организации по безопасности и сотрудничеству в Европе, хотя те нарушения, которые он уже успел совершить, делают заранее нереальным признание выборов как «свободных и справедливых».

Соединенные Штаты, ЕС и другие демократические страны должны взять на себя ответственность по обеспечению проведения в Беларуси выборов, которые прошли бы в честной конкурентной борьбе. Поскольку игровое поле сильно накренено в сторону Лукашенко, западным демократиям следует поинтересоваться непосредственно у демократической оппозиции Беларуси о том, какая именно помощь им более всего необходима.

Еще одной проблемой является Россия. Лукашенко годами пользовался мощной поддержкой Москвы и примкнул к российско-белорусскому союзу, который нынешний президент Владимир Путин видит в качестве остова для воссоздания СССР. Лукашенко отчаянно нуждается в помощи Кремля, хотя, похоже, сомневается в том, что Кремль захочет оказывать поддержку созданной им грубой диктатуре. Вашингтон и Брюссель должны проследить за тем, чтобы продолжающаяся поддержка Россией Лукашенко обошлась ей в копеечку. Однако этого все еще будет недостаточно для победы, поскольку ключевую роль сыграет деятельность на местах Зубра и оппозиции.

Настоящая избирательная кампания является жизненно важной для демократического развития Беларуси. В прошлогодней Сербии сентябрьские выборы стали переломным моментом, выведшим на улицы всех недовольных изоляцией и бездејствием. Беларусь будет еще более крепким орешком для демократической оппозиции. До сих пор Лукашенко неуклонно применял весь арсенал репрессивных орудий, какой только у него имелся. Борьба за демократию в Беларуси, в отличие от бесчеловечной войны в Чечне, не является серьезным аспектом во взаимоотношениях США с Москвой, а белорусская оппозиция нечасто упоминается в западной прессе, чего, кстати, не скажешь о ее сербских предшественниках. Лукашенко, желая оставить все как есть, едва ли способен запугать население, которому итак уже терять нечего.

Как и в Беларуси, «Время выбирать!» настало также и для Вашингтона с Брюсселем. При поддержке и давлении Соединенных Штатов и их союзников чаша весов наклоняется в пользу белорусской оппозиции, борющейся с авторитарным режимом. Итак, Беларуси судьбой уготовано стать решающим полем битвы в долгой и утомительной войне за свободную и нераздельную Европу.

«Вашингтон Таймс»

Г-ну Александру Лукашенко

Администрация президента

АРТИКЛЬ 19, Всемирная кампания за свободу слова, выражает свою обеспокоенность большим количеством случаев травли негосударственных газет в период президентской предвыборной кампании. За последние шесть недель мы фиксировали следующие случаи:

- 24 августа – «Свободные новости» – Вынесено предупреждение Госкомпечатью за «распространение недостоверной информации»
- 23 августа – НАША СВАБОДА – Один компьютер изъят милицией в связи с проведением налоговой проверки
- 23 августа – «День» – Задержан журналист Вадим Борщевский в Витебске
- 22 августа – УП «Мэджык» – Опечатано помещение, блокирован рассчетный счет
- 22 августа – Владимир Гончарик (кандидат в президенты) – Милиция сорвала встречу Гончарика с избирателями в Солигорске
- 22 августа – «Народная Воля» – 10 компьютеров изъяты милицией в связи с проведением налоговой проверки
- 21 августа – «Народная Воля», «БДГ», НАША СВАБОДА – Началась налоговая проверка
- 17 августа – НАША СВАБОДА – Конфискация 216.400 экземпляров спецвыпуска газеты в типографии «Мэджык». Также вынесено предупреждение Госкомпечатью за "распространение недостоверной информации»
- 14 августа – «Новая газета Сморгони» – Проведение проверки инспекцией по финансовым документам
- 14 августа – «Куцейна» – Конфискация оборудования в связи с президентским декретом №8
- 14 августа – «Регион-вести» – Угрозы КГБ конфисковать оборудование
- 8 августа – «Пагоня» – Угрозы КГБ и местного прокурора закрыть газету
- 7 августа – «Пагоня» – Попытка завербовать (?) журналиста КГБ и угроза закрыть газету
- 24 июля – «День» – Совершена кража со взломом в редакции, опять украдены системные блоки
- 23 июля – «Беларускі Ўсход» – Конфискация оборудования в соответствии с 8-ом декретом
- 16 июля – «День» – Совершена кража со взломом в редакции, украдены системные блоки
- 12 июля – «Волны Город» – Конфискация оборудования в соответствии с 8-ом декретом

Результатом вышеперечисленных инцидентов стало серьезное нарушение работы национальных и региональных негосударственных газет, а избиратели лишились доступа к информации о правительственных правонарушениях и альтернативных кандидатах в президенты. АРТИКЛЬ 19 осуждает попытки властей постыдным образом заглушить голоса своих критиков, что обеспечивает несбалансированную информацию о президентской кампании в СМИ.

Проводя такую широкомасштабную травлю негосударственных СМИ, Беларусь продолжает нарушать свои международные обязательства, гарантирующие свободу слова по статье 19 Международного Пакта о гражданских и политических правах (МПГПП). В Пакте говорится, что каждый имеет право на «свободу искать, получать и распространять всякого рода информацию и идеи, независимо от границ, устно, письменно или посредством печати...».

Мы призываем Вас незамедлительно прекратить травлю негосударственных СМИ и гарантировать свободу печати в соответствии с обязательствами Беларуси по международному законодательству. В период предвыборной президентской кампании возможность избирателей получать различную информацию и знать о своих возможностях выбора является основополагающей для обеспечения свободных и честных выборов. Отказ международной общественности признать парламентские выборы 2000 г. во многом был обоснован ограничениями, наложенными на доступ к СМИ в Беларуси. Эта ситуация скорее всего произойдет и сейчас, если только не будут предприняты безотлагательные меры, чтобы изменить ситуацию прошедших недель.

Сара ГОНТ
Координатор Европейской программы

Жириновский агитирует за второй срок

Не получив официальной или хотя бы косвенной поддержки московского Кремля на предстоящих в Беларуси президентских выборах, Александр Лукашенко во всю использует для своих нужд «простых» российских политиков. На той неделе спикер Госдумы Геннадий Селезнев должен встретиться в городе Мегион Ханты-Мансийского автономного округа с белорусским лидером для обсуждения вопросов дальнейшего сотрудничества в области топлива и энергетики. По самой Беларуси прокатился агитпоезд Владимира Жириновского, который решил оказать Александру Григорьевичу посильную помощь в вербовке избирателей. Идейный лидер ЛДПР уже заявил, что российские власти всей душой за переизбрание Лукашенко еще на один срок. И даже сравнил его с Мининым и Пожарским, мол, вклад Батьки в развитие «Бялоруси» сравним с заслугами этих русских деятелей перед Родиной.

Жириновский пошел по проторенной дорожке. Только что в «союзном государстве» побывал лидер КПРФ Геннадий Зюганов, сюда же в ближайшее время планирует направиться и мэр Москвы Юрий Лужков. Все они приезжают в Беларусь с единственной целью – агитировать население голосовать за Лукашенко. Как будто ему собственных сил не хватит, чтобы выиграть. Сам президент, ради которого высаживается столь мощный политический десант, призванный символизировать союз нерушимый двух государств, сделал широкий жест и отказался от бесплатного телеэфира, который положен всем кандидатам. Мол, высокие гости сами скажут, что надо. А «государственные» журналисты услужливо все покажут.

Между тем, для оппозиции такого режима благоприятствования нет. Только из далеких США периодически раздаются голоса с требованиями помочь Беларуси в борьбе с диктатором – пережитком «юрского периода советской эпохи». Правоохранительные органы запретили деятельность нескольких типографий, печатающих издания, которые позволяют себе критиковать Лукашенко. В самих СМИ оппозиции регулярно проводятся всевозможные проверки, которые обычно заканчиваются изъятием редакционной оргтехники.

У кандидатов в президенты дела обстоят не лучше. К примеру, в штабе Владимира Гончарика стало известно, что руководство одного из заводов запретило проведение встреч рабочих с Гончариком. Потенциальных избирателей еще на проходной предупреждали о том, что если они рискнут пообщаться с этим кандидатом, то могут сразу же попрощаться со своими рабочими местами.

Отдел политики
Utro.ru

Міліцыя і палітыка

Міліцыя – адзін з рычагоў улады. І выкарыстанне гэтага рычага ў дзяржавы штораз новае, часам нечаканае. Але не ўсе міліцыянты згодныя быць проста прыладай, дубінкай, якой пагрозліва размахваюць. Пацвярджэннем таму наступныя выпадкі, аб якіх мне распавялі інспектары Першамайскага ДАІ Мінска.

На праспекце Машэрава інспектар пачаў спыняць машыну, якая, маркуючы па хуткасці пад 100 км у гадзіну, не хутка ехала, а нізка ляцела. Легкавік з моцна зацемненым шклом пачаў прыпыняцца і інспектар разгледзеў твар вадзіцеля: за рулём сядзеў сам прэзідэнт.

Паставы не разгубіўся і ўзяў пад казырок. Тут прыпынілася машына, што ішла ўслед за прэзідэнцкай. Ахоўнік паківаў ДАІшніку, маўляў, малойца, прасякаеш «генеральную лінію». І машыны паімчалі далей.

У аналагічнай сітуацыі нядаўна папаўся і Гайдукевіч. Праўда, прэзідэнцкай недатыкальнасцю ён не валодаў, але амбіцыі не дазвалялі яму паказаць запатрабаваныя інспектарам дакументы. Нават болей: у спрэчцы «а ты хто такі» ў якасці аргументаў ахова ліберальна-дэмакратычнага лідэра пусціла ў ход кулакі. Цікава, што ў выніку інцыдэнту каралі не парушальніка, а ...інспектара. Начальства пагрозліва махала пальцам перад «вінаватым» інспектарам, які проста правільна выконваў свае абавязкі. У чым жа справа?

У негалоснай, незадакументаванай дырэктыве да выбараў «асабліва не чапаць» вадзіцеляў-парушальнікаў. Не прыдзіраццa да «дробных» парушэнняў, а караць толькі п'яных і вельмі ўпартых парушальнікаў. А што датычыцца выпадку з Гайдукевічам, то тут быў яшчэ адзін рэзон: не рабіць яму рэкламы.

Але паблажлівым ДАІ будзе нядоўга. Пройдуць выбары і дзяржаве зноў спатрэбіцца грошы. І ДАІ трэба будзе зноў рабіцца «злымі» і «прынцыповымі», хоць грошы яны зарабляюць, насуперак шырокай думцы, і не ў ДАІшную кішэню. Тады ўжо не будзе спуску нікому і штрафы будуць узымаца па максімуме.

Самі работнікі ДАІ не ў захапленні ад сённяшніх гульняў у добрых дзядзечак. Інспектары кажуць: «Навошта наогул мяне ставіць на патруляванне? Каб спыняць машыны і казаць, што так рабіць нельга? Я што, пудзіла, каб проста стаяць?»

З незадаволенасцю прыгадалі работнікі ДАІ і выпадкі, калі іх выкарыстоўвалі ў палітычна-сілавых мэтах: ставілі ў ачапленне падчас «Чарнобыльскага шляху», іншых акцыяў. «Прычым ставяць нас як «гарматнае мяса», наперадзе добра экіпіраваных АМАПаўцаў».

Яшчэ міліцыя незадаволеная тым, як іх прымушаюць галасаваць. Па-першае, усім дадзенае распараджэнне прагаласаваць датэрмінова. Акрамя таго, вопыт мінулых выбараў у Палату падказвае: як і ў мінулы раз, міліцыянтам добраахвотна-прымусова было прапанавана занатаваць у асобны спіс свой адрас, адрас выбарчага ўчастка. «Пры неабходнасці» было абяцана праверыць факт датэрміновага галасавання. Акрамя шырокага поля дзейнасці для фальсіфікатараў, «кантроль» мае на мэце і псіхалагічны ціск, маўляў, так і ведай, мы ўсё бачым і праверыць тваю лаяльнасць – не праблема.

Наколькі можна зразумець, у прыватным жыцці міліцыянты часта выказваюцца аб існуючай уладзе далёка не кампліментарна. Толькі, як яны кажуць, «ва ўсіх нас ёсць сем'і», за якія яны перажываюць і не могуць пакінуць без сродкаў. І не кожны чалавек у форме – проста зброя ў руках рэжыму. Ёсць сярод іх шмат людзей, якім непрыемныя навязваемыя ролі – карніка, пудзіла ці яшчэ чагосьці. Міліцыя таксама за роўныя законы і адказнасць для ўсіх без выключэнняў. І ўжо зусім па сакрэце некаторыя сказалі мне, што за Лукашэнку яны галасаваць не будуць...

Арыя ГАТАЛЬСКАЯ

Фота IREX/ProMedia

Саша-сценарист

«Ради сохранения спокойствия в стране я готов пожертвовать собственным разумом».
Александр ЛУКАШЕНКО

Еще не утих шум вокруг опубликованного минувшей зимой медицинского заключения по поводу психического здоровья (или, скорее, нездоровья) человека, захватившего всю полноту власти в Беларуси. Реакция на эту скандальную публикацию со стороны властной верхушки до сих пор остается невнятной и беспомощной. Независимой психиатрической экспертизы Александра Лукашенко, надо полагать, не будет, пока он не лишится власти.

А, впрочем, так ли уж она необходима?

Еще на заре своего президентства Лукашенко сам проговорился о том, что у него далеко не все в порядке по нервной части. Вернее, *почти проговорился*. Во всяком случае, собственной рукой об этом написал. И это признание должно было прозвучать на всю страну в прямом эфире с телеэкрана.

Но не прозвучало: телепередача не состоялась. Однако рукопись ее *сценария* сохранилась. Причем авторство очень легко доказывается путем элементарной графологической экспертизы.

...Ноябрь 1994 года. Первая громкая отставка в правительстве свежеизбранного президента, вернувшегося в Минск из Сочи после краткого отдыха и скомандовавшего: «Цены – назад!». Ушел Виктор Гончар, вице-премьер и одна из немногих светлых личностей в окружении Лукашенко. Причем ушел, во всеуслышание объявив о своем несогласии с «батькой».

А «батька», клокоча от обиды, отбросив важнейшие государственные дела, озаботился лишь тем, как ему уничтожить Гончара как политика. И расписал для своего «ближнего круга», кому, что и как говорить с экрана...

Вот он, этот любопытнейший «человеческий документ». Приводится он полностью, без малейших правок – стилистических, синтаксических и даже орфографических. Да разве ж можно редактировать и исправлять поток сознания «*всенародноизбранного*»? Требуется только пояснить, что значок (=) в рукописи означает, судя по всему, предполагавшегося ведущего телевизионного ток-шоу.

= У вас в руках власть! Почему молчите? Почему молчит Президент? Почему выпад Гончара оказался «безнаказанным»?

Федута: 1). Президент категорически запретил «отбрехиваться». (время и люди рассудят...)

2).Президент не молчит. Он дело делает: власть надо установить! Народ поддержать! ПЯТНИЦА. Пресс-конфер. Президента – трансляция!

= По Гончару. Что это? Выпад. Накануне выборов?

Сазонов, Малумов: Говорят он побывал в Гродно и там проводит антипрезидентскую кампанию. В то же время заявляет об отставке, как дружеском жесте...

Говорят, и Булахов готовит какое-то заявление в духе Гончара, против президента....

1). Вопрос корнями уходит в предвыб. Кампанию. Роль Гончара = 0. Он струсил и в кампании участия не принимал.

2). Булахов: на 1-ом этапе отдал свою фамилию в рук. инициативной группой. И все. Выжидал. На II-м этапе был более активен.

3). После победы к Президенту первым прибежал Гончар. Просил пост премьера. Кстати, Титенков и Коноплев были «за».

Против Синицын. Вцелом команда, кот. он сейчас очернил, назвав окружением, раскололось во мнении.

Тогда Президент мудро убедил Гончара в том, что Верх. Совет его к-ру не поддержит.

Следующий шаг Гончара – просьба о назначении его И.О. пр. министра.

Президент не согласился. Он и мысли не допускал, что в это сложное время будет не полноценный пр. министр, а И.О.

Гончар просит должность вице-премьера. Президент соглашается. КСТАТИ, всем тем из нас, кто «давил» на Президента за Гончара, През-т говорил, что Гончар рано или поздно предаст, изменит. Предупреждал его об этом и Тихиня. Так и произошло.

Теперь о Булахове: Дм. Петрович очень хотел быть Предс. Конст. суда. Президент предупреждал его о том, что В.С. не согласится. Кстати, А.Г. долго колебался: предлагать-не предлагать Булахова на КС. Он тогда был склонен за Тихиню. Мы поддержали Булахова. ВС не согласился...

Тогда Булахов просит должность руковод. Презид. Совета.

Когда Указ о его назначении лежал у Президента на столе разразился скандал с 50 тыс. тоннами калийных удобрений.

Перед Президентом этот вопрос поднял депутат Сапронов, которому сообщил о лоббировании коммерч. стр-рам директор ПО «Белкалий» Калугин.

Оппозиция подняла гвалт. О назначении Булахова и речи быть не могло.

Но когда Президенту было доложено о позиции Позняка-Антончика, Президент заявил: «Булахова они не получат...»

А ведь тогда стоило только Президенту «шевельнуться» и Булахов как политик был бы уничтожен.

Кстати, Булахов сегодня встречался с Президентом.

ВОПРОС: А как Президент воспринял эти шаги «соратников»?

? Президент очень переживает этот период. Удивляюсь, как он еще выдерживает (после болезни). Притом болезнь неврологического характера (кстати, это знает и Гончар и Булахов). Не по-человечески это выглядит...

Ребята идут по головам, чтобы остаться на плаву.

= Почему так поступил Гончар?

Коноплев: **Он хотел безраздельно влиять на президента... Но после случая с Велентой Президент, видимо, перестал доверять Гончару вообще. И представьте, Гончар, работая с пр-том передает КГБ материалы финансирования его предвыборной кампании! Матер. Против Титенкова, против человека с кот. Гончар был дружен.**

Кстати, по просьбе Гончара Титенков отдал свою подпись Карпенко. И в отличие от других назад ее не забирал...

Кстати о матер., кот. Гончар передал Егорову. Их сегодня Президент передал в редакции «Сов. Белор.», «Нар. Газеты», «Звязда», «Интерфаксу» для доведения широкой общественности.

= И кстати, о влиянии на Президента...

– Кто знал депутата Лукашенко и знает Президента Лукашенко убежден: слушает он многих, но решения принимает сам.

Его нельзя шантажом, или зависимостью (денежной) заставить принять решение.

Кстати, если хочешь попасть в немилость Президенту, даже стать его врагом – можешь в своих корыстных интересах пролоббировать у Президента к-либо вопрос: кадровый или матер.

Да, он может ошибаться, но чтобы принять решение в разрез с совестью – нет!

Из политиков, кот. я знал и знаю теперь, Лукаш. для меня олицетворение честности и порядочности. За ним будущее.

= Вп. гл. администр. Президента... Сегодня подняли волну о коррупции в адм. Пр-та. Как вы это восприняли?

Шейман: **1). Мы знаем против кого будет нанесен грязный удар. ЭТО: Чигирь, Шейман, Долгалев, Синицын, Костенко, Титенков.**

2). Лукашенко не боиться доклада на сессии (*имеется в виду доклад депутата ВС 12-го созыва С.Антончика о коррупции в президентском окружении на декабрьской сессии 1994 года.* – *П.В.*). Президент обеспокоен той антипрезидентской волной, кот. против него развернута.

Больше всего переживает А.Г. в связи с тем, что поступок Гончара вписывается в цепочку действий антипрезидентских сил.

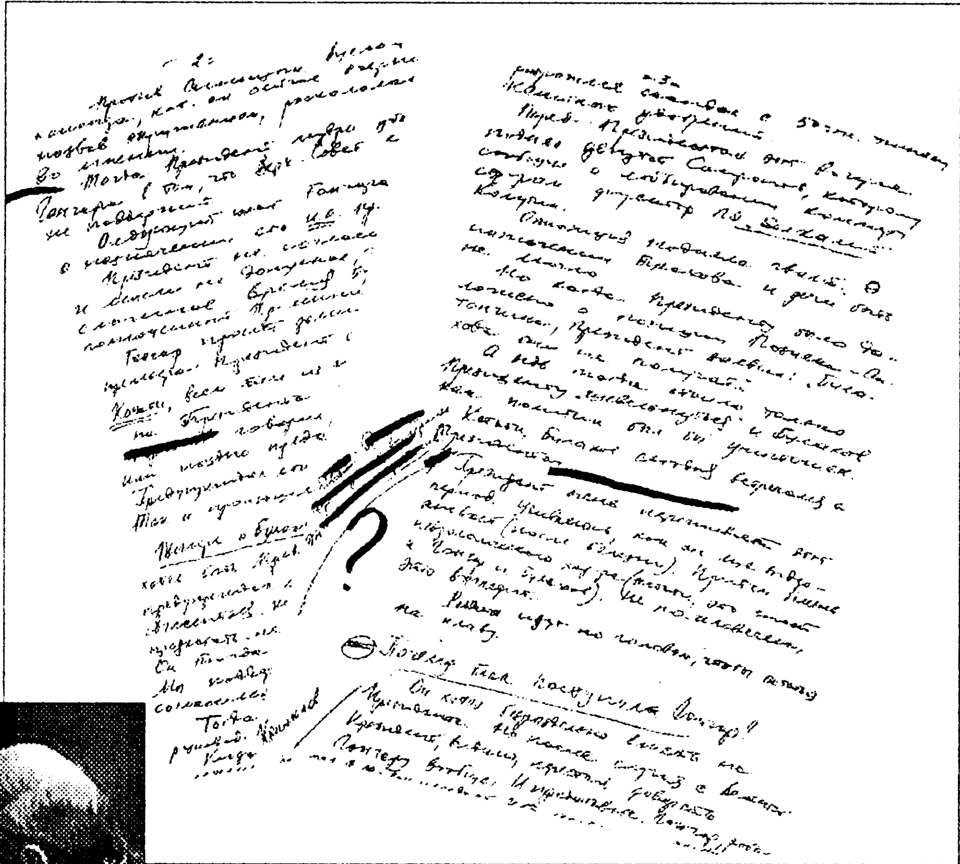
3). Лукашенко начал очень резко и жестко. Власть потеряли многие из тех, кто ею обладал. Но мы привыкли к жесткой борьбе и мы выдержим!

= Вы руководите Службой контроля пр-та. Тот же Гончар назвал эту стр-ру непонятной и сомнительной.

Долгалев: 1). Что сделано

2). А кому нравиться это будет?

3). А поступок Гончара? Это надо было ожидать. Я знал Гончара и предупр. Президента.

Этому тексту скоро исполнится 7 лет, и поэтому отнюдь не лишним кажется комментарий человека, который бережно сохранил автограф Лукашенко и который был очевидцем и участником тех событий. Анатолий Лебедько, ныне лидер Объединенной гражданской партии, многими тогда воспринимался как человек из команды президента. Сам же он о тех временах вспоминает так:

— У меня был довольно своеобразный статус: я был в команде кандидата в президенты Лукашенко, но ни одного дня я не работал у президента Лукашенко. «Советник», «представитель президента в парламенте» – это все мифы. С 1990-го по 1997-й год трудовая книжка находилась в Верховном Совете. Но, вместе с тем, у Лукашенко был какой-то интерес к моей персоне: мне звонили в Верховный Совет из приемной президента и приглашали на рабочие совещания. Любопытно, кстати, было наблюдать реакцию на мое присутствие Мясниковича, человека, прошедшего все ступени бюрократической лестницы: мол, что здесь делает этот пацан? До появления «белых пятен» в газетах и моего ухода из команды такие звонки были регулярными, и я имел возможность слушать и высказываться, не будучи ничем обременен. И на одном из таких совещаний – как раз после отставки Гончара – увидел этот *документ*. И просто обалдел! Именно эти несколько листков бумаги и заставили меня совершенно по-другому посмотреть на Лукашенко как политика и человека. Так вышло, что о «сценарии» тогда забыли, и он остался в моем домашнем архиве.

Таких документов и записок, к слову, было немалое количество, и дело случая, что именно этот остался у меня. У кого-то, не исключено, припасены не менее интересные документы из хроник времен «царя Алексашки». Может быть, как он любит выражаться, целые «корзины мусора».

Лукашенко с первого дня собственноручно создавал всю конструкцию власти и управления, определяя даже правила поведения и систему взаимоотношений. Бывало – и это абсолютно достоверные сведения, – вызывал кого-то из начальников управлений своей Администрации и говорил примерно следующее: «Вот к тебе по такому-то вопросу будет обращаться Синицын и ссылаться на меня – так ты давай прямо ко мне напрямую, говори об этом». А другому что-то подобное говорил про него самого, создавая тем самым атмосферу взаимного стукачества и недоверия друг к другу.

— Давайте припомним обстоятельства отставки Гончара.

— Основная ее причина в том, что, придя на должность вице-премьера, Гончар оказался чужеродным в том окружении, которое преобладало у Лукашенко. Там, естественно, осталась часть старой номенклатуры, искушенной в интригах. Появился также целый ряд людей, пришедших во власть брать, а не отдавать. Вскоре возникло напряжение по линии правительство – Управление делами президента, органа, функции которого никак не прописаны в Конституции. Отсюда и расхождения в видении места и роли разных органов власти и управления. Гончар попытался несколько раз публично отстаивать свои позиции – но услышан не был. И он вынужден был подать в отставку именно по принципиальным мотивам – его ведь никто не заставлял это делать. Он понял: ничего хорошего ожидать не приходится, управлять государством будут не представители конституционных органов власти, а именно те, кто ближе к телу вождя. В истории Беларуси это был первый прецедент, когда чиновник столь высокого ранга демонстративно хлопает дверью не из-за какого-то скандала, связанного с ним персонально, а из-за принципиальных расхождений с вышестоящим руководством. В любом другом обществе это было бы совершенно обыденным событием. Но не у нас – и Лукашенко воспринял демарш Гончара как личную обиду.

Гончар оказался политиком новой формации, и, в отличие от прошедших партийную закалку кадров, очень быстро приспособившихся к ситуации, не нашел своего места при дворе. Он хотел и мог работать, но не прислуживать.

— Очевидно, Гончар был нужен Лукашенко не за тем, чтобы тот вел собственную политическую игру...

— На начальном этапе президентского правления наличие молодого, энергичного, талантливого политика на посту вице-премьера, конечно, создавало определенный позитивный имидж президенту и правительству не только внутри страны, но и за ее пределами. Утверждение, будто бы Гончар прибежал к победившему на выборах Лукашенко просить должность премьера, высосано из пальца. Наоборот, когда обсуждался вопрос о премьерстве, многие из «ближнего круга» высказывались в пользу кандидатуры Гончара. Но это было мнение не самого Виктора Иосифовича. Я как-то слабо себе представляю его просящим некую должность – он по жизни самодостаточен, предпочитал зарабатывать или завоевывать, но не просить!

Активно в предвыборной кампании Гончар не участвовал, предоставив в распоряжение Лукашенко свое имя. И тот его использовал с максимальной для себя выгодой.

— Уходя из правительства, Виктор Гончар, помнится, ни словом не обмолвился о нездоровье Лукашенко. Наоборот, в сценарии сам «батька» себе сочувствует по поводу «болезни неврологического характера». Интересно, каково было бы мнение об этом признании ученых-психиатров?

— Упрек Лукашенко в том, что Гончар, зная о болезни президента, так нехорошо с ним поступил, это, скорее, штрих к психологическому портрету Александра Григорьевича. Только представьте себе: глава государства поздней осенней ночью сидит в своей резиденции и пишет сценарий столь клеветнического содержания, в котором пытается стереть в порошок, уничтожить своего оппонента из-за личной обиды! Не надо быть корифеем в психиатрии, чтобы понять: налицо симптом серьезных изъянов в психике этого человека.

А то, что моральное и политическое уничтожение – для физического устранения время тогда еще не пришло – планировалось осуществить чужими руками и устами, разрушает распространенный миф о «хорошем царе» и «плохих боярах»: мол, САМ знать ничего не знает и с удивлением узнает, что кто-то кого-то на телевидении полощет в грязи...

— А почему именно эти люди были выбраны для телебичевания Гончара?

— Лукашенко позаботился, чтобы Виктор Иосифович, уходя, не оставил за собой каких-то мостов. Ведь те, кто оставался при должностях, имели определенное влияние. И вкладывая в их уста гадости про бывшего вице-премьера, «батька» хотел быть уверенным, что отныне Гончар для них – отрезанный ломоть. Этакое византийское коварство. И еще А.Г. (кстати, эту аббревиатуру он сам применяет по отношению к себе) хотел показать, что остающиеся с ним – единая команда, осуждающая одинокого изгоя.

И когда сегодня мне говорят, что Зимовский или Азаренок на БТ несут отсебятину, надо понимать, что отцом нынешней белорусской информационной пропаганды является не кто иной, как Александр Григорьевич, и ее истоки именно в осени 1994 года. Именно тогда Лукашенко заложил и первые кирпичики своей кадровой политики, основа которой принцип «разделяй и властвуй».

— Ну, а Дмитрий-то Булахов здесь причем? Он же никаких публичных демаршей тогда не предпринимал, оставаясь в числе приближенных ко двору...

— Цыган отправляет сына за молоком и при этом нещадно хлещет его ремнем. Его спрашивают: «За что?» Цыган отвечает: «За разбитый кувшин» – «Так ведь кувшин-то целый!» – «Ну, когда разобьет, поздно будет...» В этом – весь Лукашенко. Булахов был достаточно энергичным и перспективным политиком. На имидж президента он тоже оказывал позитивное воздействие, и потому вторая громкая отставка – а точнее, уход из «команды», ибо никакой официальной должности-то у него не было, – была бы уж слишком большим скандалом. И потому Лукашенко решил поставить его в жесткие рамки, подвергнув превентивной публичной «порке». Как показала практика, это сработало...

Павел ВЛАДИМИРОВ,
www.ucpb.org

КАРОТКІЯ НОГІ

БТ усё лжэ...

24 жніўня Валянціна Палевікова, кіраўнік тэхнічнага штаба кандыдата ў прэзідэнты, Уладзіміра Ганчарыка звярнулася з заявай у Пракуратуру Рэспублікі Беларусь. Яна патрабавала ўзбудзіць крымінальную справу ў адносінах да супрацоўнікаў інфармацыйнай праграмы «Панарама», вінаватых у тым, што ў эфір выйшла лжывая інфармацыя, а таксама абавязаць Нацыянальную тэлерадыёкампанію абвергнуць у двухдзённы тэрмін паклёп, які прагучаў. Пра гэта БелаПАН паведамілі ў штабе адзінага кандыдата.

Нагадаем, што 23 жніўня ў вячэрнім выпуску «Панарамы» прагучала сцвярджэнне аб тым, што быццам бы адзін з членаў перадвыбарнага штаба Уладзіміра Ганчарыка адмовіўся расказаць карэспандэнту БТ аб ходзе перадвыбарнай кампаніі. Згодна з інфармацыяй, якая ёсць у БелаПАН, дыялог выглядаў наступным чынам:

– Алё, добры дзень! Гэта штаб адзінага кандыдата ў прэзідэнты Ганчарыка? Турбуе Беларускае тэлебачанне. Мы хацелі б удакладніць, чаму быў прысвечаны сённяшні дзень кандыдата ў прэзідэнты Уладзіміра Ганчарыка.

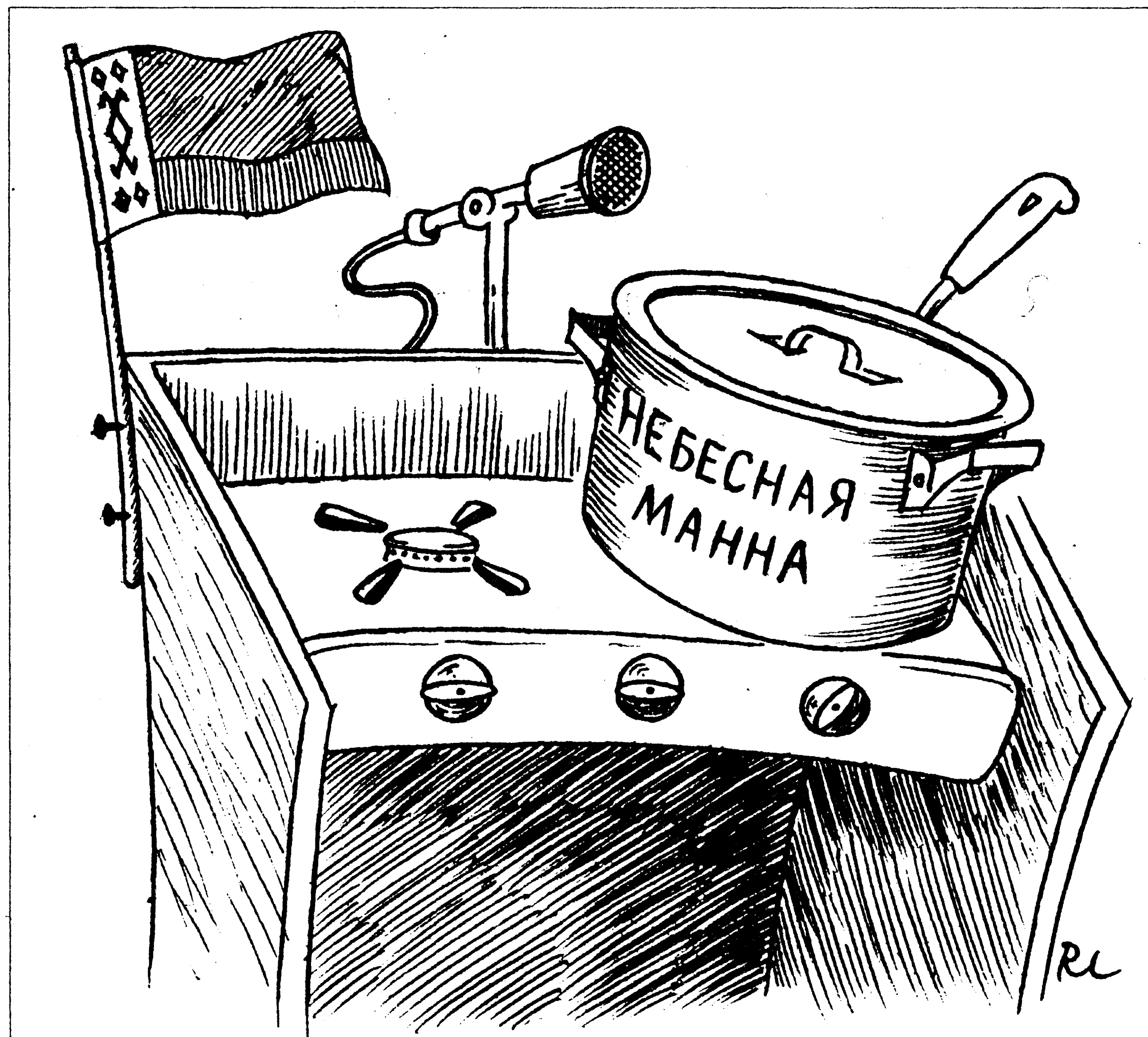
– Што, Беларускаму тэлебачанню няма чаго рабіць больш? У нас ёсць каму здымаць, не турбуйце і не званіце сюды.

Валянціна Палевікова заявіла: «23 жніўня ніхто з членаў перадвыбарнага штаба кандыдата ў прэзідэнты Ганчарыка не размаўляў з карэспандэнтам інфармацыйнай праграмы «Панарама» і, натуральна, не адказваў на яго пытанні». Яна лічыць, што лжывая інфармацыя была агучана супрацоўнікамі «Панарамы» наўмысна, каб выклікаць недавер да альтэрнатыўнага кандыдата ў прэзідэнты. Валянціна Палевікова адзначыла таксама, што члены штаба гатовы ў любы час сустрэцца з кіраўніцтвам Нацыянальнай тэлерадыёкампаніі і абмеркаваць пытанне асвятлення ходу перадвыбарнай кампаніі Уладзіміра Ганчарыка.

Алег САКАЛОЎ

Кошт гарантыяў

Быў нагі, і вы адзелі мяне;
Быў хворы, і вы адведалі мяне;
Быў у вязьніцы, і вы прыйшлі да мяне.
Паводле Мацьвея, 25:36.

Ад часоў эвангелістых шмат чаго зьмянілася на нашай наканаванай нябёсам зямлі. Дзяржава ў хлусьлівым памкненьні да гуманізму самаабавязалася пільнаваць і даглядаць «усіх гэных меньшых». Сто разоў падпісаліся аб тым у міжнародных дамовах, змацавалі ў шматлікіх беларускіх канстытуцыях і навэт, дзеля пэўнасьці, абралі тым канстытуцыям Гаранта.

Дык навошта, спытаецеся, такія гераічныя намаганьні. Ужо і Гарант стары шмат каму не даспадобы. Няўжо праўду кажуць, што «народ хворы»? Не, па той хваробе яшчэ сто гадоў будзем жыць і дзьвесьце ракам поўзаць. Проста ва ўсёй нашай сумнай нацыянальнай гісторыі не было й няма нічога страшнейшага за пазбаўленьне чалавека ягонага натуральнага прыстанішча — закону і права.

Чым болей занепадаюць яны, тым актыўней мы пачынаем жэрці адно аднаго, аж да зьнішчэньня. Народ, калі пагаджаўся і на адменены дэпутатамі-здраднікамі рэфэрэндум, і на прэзыдэнта, і на чарговую Канстытуцыю, спадзяваўся, што ёсьць шанц пазбавіцца ад несправядлівасьці.

Але да лепшага не змянялася, і зноў працягваецца злачынства, поўнае катастрофамі будучыні: карыстаньне правам як нечым падначаленым бягучай палітыцы. Пра тое, што права ўтрымліваецца ў кожнай дробязі з нашага прыватнага ці дзяржаўнага жыцьця, улады проста забыліся. Заняпад права завяршаецца «37-ым годам». Ён ня можа не надысьці.

Што робіць дзяржава, каторая грамадзянаў разглядае не як сваіх заснавальнікаў, а як дурнаватых і бездапаможных дзяцей? Карае непаслухмяных, а рахманым дае штосьці смачнае. Відавочна, што салодкіх пернікаў на ўсіх не хопіць. Дык пабудуем невялікі прытулачак за калючым дротам?

Ён, дарэчы, ужо паспяхова будуецца, рытмічна папаўняючы грамадства загартаванымі злодзеямі, вар'ятамі, хворымі на сухоты, пранцы, СНІД, валацугамі, сэрыйнымі гвалтаўнікамі, сямейнымі садыстамі і палітычнымі дзеячамі.

Амаль усе, хто покуль што знаходзяцца па гэты бок дроту, працуюць вельмі павольна. Бо яны не валодаюць тым каналам, праз які права ўваходзіць у склад усяго эканамічна і сацыяльна існага. Канал гэты — прыватная ўласнасьць, асабліва на зямлю, якая генэтычна ёсць вытокам закону і права.

Як узьнікае краіна? Вось мая зямля, вось суседава. За ёй яшчэ аднаго чалавека. Усіх нашых людзей зямля. А гэнам, далёка, ужо і ня нашых. Гэта замежжа. Межы дзяржавы пралягаюць там, дзе законьчваецца зямля яе людзей, і там, дзе нашыя людзі ўжо ня могуць быць абароненыя нашым законам альбо, часцей, прыгнечаныя праз нейкую сілу дзяржавы.

І дзяржава больш трывалая, калі навэт на ўскраінах людзі адчуваюць яе абарону. Калі дзяржава дапамагае ім абараніць сваю зямлю. Сваю хату. Сваю сям'ю.

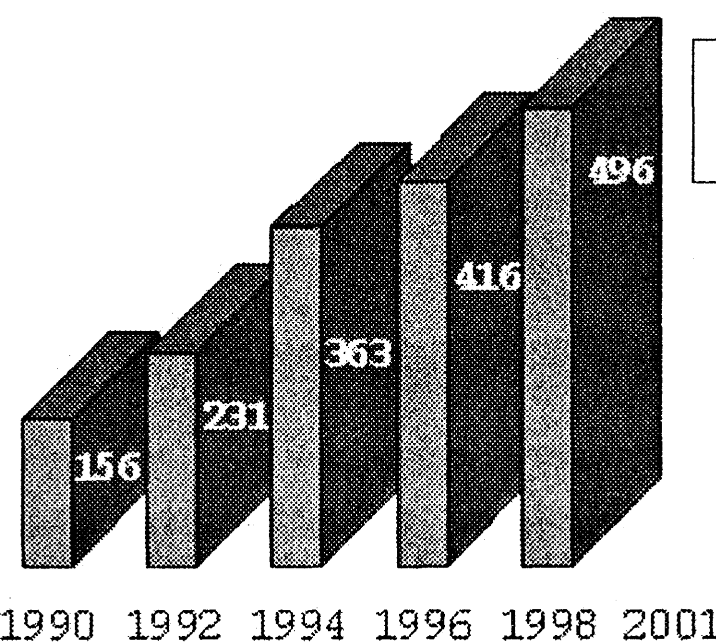
Наша дзяржава імкнецца нібыта дапамагчы і абараніць. Выдаткі на сацыяльныя праграмы складаюць сёмую частку ад ВУП і больш за траціну ўсіх дзяржаўных выдаткаў. Але робіцца гэта ў савецкі спосаб, так, што тыя, каторыя лічацца заможнымі, атрымліваюць дапамогі ў 1,5 разы болей за бедных.

Удзельная вага сродкаў, што трапляюць да сем'яў, якія пакутуюць за рысай поўнай галечы, не перавышае ў нас пятай часткі сацыяльных трансфэртаў, у той час, як у Эўропе гэтая велічыня блізкая да 50%.

Дарэчы, галечу можна вызначаць па-рознаму. Нашым шаноўным кіраўніцтвам прыняты нарматыўны мэтад, паводле якога беднымі ёсьць тыя грамадзяне, сукупны прыбытак каторых (з улікам грашовай ацэнкі прадукцыі падсобнай гаспадаркі, а гэта прыкладна пятая частка ад усіх прыбыткаў) меньшы за 60% мінімальнага спажывецкага бюджэту.

Можа гэта і някепска, але як спытаюцца сацыёлягі ў людзей, дык, па меркаваньнях 60% дарослага насельніцтва, жывецца іхным сем'ям альбо дрэнна, альбо вельмі дрэнна. А са старых людзей (старэйшыя за 65 гадоў) наогул толькі кожны дзясяты спадзяецца на паляпшэньне.

Старыя і не гэткіх правадыроў бачылі, ім можна верыць. А па нарматывах і ў вёсцы, і ў горадзе толькі кожны трэці бедны.

Ну не атрымліваецца ў нашай дзяржавы сям'ю абараніць. Той бяды. Дзяржава бацьку не заменіць. Але ж калі і ёсьць бацька, дык ён навэт пры самай таннай у свеце гарэлцы выдаткуе 1/10 частку сямейнага бюджэту на прапой душы. На ежу ў выніку йдзе 3/4, на адзеньне — 1/10. Не хапае на ўсё астатнее, таму навэт за адносна невысокія (за кошт дзяржаўных субсідыяў) камунальныя плацяжы завінаваціліся болей за трэць сем'яў.

Эканамічныя вынікі нашай агульнай бяды: сярэднія выдаткі тога сямейнага бюджэту на аднаго чалавека вагаюцца вакол «абсалютнага нуля» дабрабыту, вызначанага ААН.

У выніку – сямейныя пары пэнсіянэраў і маці-адзіночкі зрабіліся другім па заможнасці класам у нашай краіне, бо іхныя сярэднядушавыя выдаткі на 5-6% перавышаюць сярэдні па краіне ўзровень.

Калі ж Бог дае дзетак г.зв. поўнай сям'і, то бацькам не спатрэбіцца змагацца з атлусценьнем, бо пры наяўнасці аднаго дзіцяці выдаткі на чалавека ў сям'і складаюць 9/10 да сярэдняга ўзроўню, дзьвух — 6/7, трох і болей — 2/3 і меней. Таму ў Брэсцкай вобласці ў нас найболей бедных, а ў Мінскай – найменей.

Праз тое сярод дзяцей да 15 гадоў 45% знаходзяцца па-за рысай беднасці. Яны робяцца сьведкамі пакутлівага разбурэньня міфаў у нашым запаведным кутку СССР: міфаў пра рубель, ашчадную кніжку, сацыяльную абароненасьць, спажывецкі кошык, «роднае» прадпрыемства.

Але яны вырастаюць самі і мусяць жыць, гараваць цяжка за свой кавалак хлеба і хаваць старых, якія доўга не жывуць, бо атрымліваюць пэнсію ў памеры 40% ад сярэдняй заработнай платы і 65% — ад мінімальнага спажывецкага бюджэту пэнсіянэра.

Пры сярэдняй налічанай заработнай плаце на аднаго чалавека за чэрвень у 85 даляраў заплаціць за крэмацыю, аркестр, катафалк, ды тым, што выкапаюць магілу, навэт па дзяржаўным прэйскуранце... Так крыўдна.

Усё астатняе нам гарантавана Канстытуцыяй.

Мікола ВАСІЛЕНКА

Беларускія банкі ненадзейныя

Лічыць старшыня Нацбанка

«У краіне тэмпы інфляцыі высокія, а надзейнасць банкаўскай сістэмы недастатковая». Так заявіў старшыня праўлення Нацбанка Беларусі Пётр Пракаповіч, выступаючы перад работнікамі банкаўскай сферы Гомельскай вобласці 24 жніўня на нарадзе ў Гомелі.

Яе галоўнай мэтай было абмеркаваць канцэпцыю праграмы развіцця банкаўскай сістэмы на 2001-2010 гг.

Пётр Пракаповіч заявіў, што дасягненнем папярэдняга пяцігадовага перыяду стала арыентацыя банкаўскай сістэмы на патрэбы рэальнага сектара эканомікі. «Тыя банкі, з якімі ў нас цяпер праблемы, не былі арыентаваныя на рэальны сектар, а вялі спекулятыўныя, рызыкоўныя і авантурныя аперацыі», — сказаў галоўны банкір краіны.

Паводле яго словаў, захады па ўмацаванні банкаўскай сістэмы — аснова праграмы, прапанаванай ім да абмеркавання. Кіраўнік Нацбанка заявіў, што дзякуючы гэтай праграме ўжо да 2005 года тэмпы дэвальвацыі беларускага рубля не будуць перавышаць 5 працэнтаў у год, золатавалютныя рэзервы Нацбанка павялічацца ў чатыры разы, а інвестыцыі ў эканоміку складуць 900 мільёнаў долараў у год.

Адну з галоўных задачаў для банкаўскай сістэмы Беларусі Пётр Пракаповіч бачыць ва «ўмацаванні адносінаў з міжнароднымі фінансавымі арганізацыямі». У прыватнасці, паводле яго словаў, з Міжнародным валютным фондам супрацоўніцтва ідзе ўжо «нармальна».

Пётр Пракаповіч звярнуў увагу кіраўнікоў банкаў на неабходнасць працы з насельніцтвам як першараднымі кліентамі банкаў. На яго думку, калі банкі не памяняюць адносінаў да фізічных асобаў, то «з нашым насельніцтвам будуць працаваць расійскія банкі».

Задачай для кожнага банка Пётр Пракаповіч назваў распрацоўку праграмы ўдасканалення тэхнічнага аснашчэння, тэхналогіяў абслугоўвання і метадаў прыцягнення кліентуры.

Ірына ШАНЦАВА

Посланник Лукашенко просит кредит у Тайваня

Принимая официальную делегацию из Минска, премьер-министр Тайваня Чжан Цзюнсунь призвал Беларусь открыть представительство в Тайбэе.

Чжан сказал главе делегации первому заместителю министра финансов Беларуси Николаю Румасу, что Тайвань надеется на выполнение Минском подписанного еще в 1996 протокола об открытии представительства в Тайбэе.

Представительство Тайбэя в Минске было открыто 1 июля 1996 года, через полгода после подписания протокола, и Республика Китай (само название Тайваня) предоставила Беларуси кредит на сумму в 35 миллионов долларов.

Как сообщает официальное центральное информагентство Тайваня, «Румас выразил благодарность Республике Китай за помощь его стране в течение последних пяти лети и попросил о новых кредитах, чтобы помочь нуждающейся в валюте стране».

По словам Н.Румаса, коллапс Советского Союза в 1991 году тяжело сказался на оборонной промышленности, которая была основой экономики республики.

Первый замминистра финансов Беларуси призвал Тайвань продолжать оказание помощи Беларуси в преодолении экономического кризиса. Ранее Н.Румас посещал Тайвань в 1996 году, принимая участие в переговорах об обмене представительствами.

В посольстве Китайской Народной Республики в Минске отказались дать «Ю.С.Ньюс» официальный комментарий к сообщению из Тайбэя, однако неофициально выразили крайнее удивление такими действиями белорусского правительственного чиновника на Тайване.

Проблема Тайваня является наиболее болезненной для континентального Китая, особенно после воссоединения с КНР Гонконга и Макао.

(www.yusnews.com)

ЭКСПРЭС

Прогнозы, долги, расчеты

Доллар перестал «падать»

Доллар прекратил свое падение относительно основных мировых валют вследствие положительной информации о ситуации в американской экономике, сообщает агентство *Bloomberg*. Число граждан, обратившихся за пособием по безработице, неожиданно сократилось на прошлой неделе. Также цены на потребительские товары в июле снизились на 0,3 процента, что превысило прогнозные оценки в 0,1 процента снижения. Это второй случай дефляции в экономике США с 1986 года. По мнению экспертов, падение цен в США угрожает прибыли корпораций.

Новая европейская валюта набирает силы

Курс евро на валютной бирже во Франкфурте-на-Майне возрос по отношению к доллару до наивысшей отметки за последние пять месяцев и составил 0,9118 доллара. По сравнению с началом июля, когда отмечался провал евровалюты до 83 центов, его цена возросла на 10 процентов. Только в течение первой половины августа евро «потяжелел» на три цента. Эксперты валютного рынка связывают укрепление евро главным образом с мощным давлением на американский доллар, связанным с заметным ухудшением экономической конъюнктуры в США в последнее время.

Интернет — прогнозы более чем оптимистичны

Согласно прогнозу *IDC*, к 2005 году в мире будет 1 млрд. интернет-пользователей, причем Европа окажется на первом месте. За ближайшие 4 года в мировую сеть выйдет 15% населения Земли. Это приведет к 70%-ному годовому приросту расходов на развитие интернета (с *USD* 354 млрд. в 2000 году до *USD* 5 трлн. в 2005 году). В 2000 году на долю США приходилось 34% всех пользователей, Европы — 29%, а Азиатско-тихоокеанского региона —16%.

Кофейные страсти

Рекордный обвал мировых цен на кофе зафиксирован в Великобритании. По итогам торгов на бирже цена кофе понизилась на 2,5% по сравнению с предыдущей сессией. Это самый низкий показатель за последние 30 лет. В начале августа ведущие латиноамериканские производители кофе приняли решение уничтожить 78 тысяч тонн бобов для стабилизации цен. Однако на главные товарные биржи — Лондонскую и Нью-Йоркскую — это решение не произвело должного впечатления, поскольку речь идет о перспективе снижения общемировых поставок лишь на 1%.

Андрей КАРПОВИЧ

Скірда ўспыхнула і згарэла

Фота IREX/ProMedia

Буйны пажар здарыўся каля фермы вёскі Малінаўка Мінскага раёна. З невядомай прычыны ў 20 метрах ад малочна таварнай фермы запалілася скірда, ў якой было да 20 тон спрэсаванай саломы. Прыбыццё пажарных не ўратавала гаспадарку ад стратаў, а самі работнікі фермы змагацца з агнём не насмеліліся. Шкада, калі гэтулькі дабра ідзе з дымам.

Стратэгія прыхаванага вандалізму

Над лёсам нерухомай старажытнай спадчыны плануе панаваць адна асоба

Не прыходзіцца даводзіць, як уплывае на людзей акаляючае асяроддзе і дзяржаўнае стаўленне да яго. Вынішчанае на загад беларускага ўрада мінскае замчышча пазбавіла памяці пра мінскую даўніну ўжо наступнае пакаленне гараджанаў. Пераробкі ўжо пасля вайны комплексу былога іезуіцкага кляштара і калегіума на плошчы Свабоды скалечылі яе выгляд да непазнавальнасці.

Праблемы захавання старажытнай архітэктурнай спадчыны ў гарадах ускладняюцца сёння пераменамі ў формах уласнасці і недастатковым разуменнем дзяржаўнай бюракратыяй значэння спадчыны. На гэтай недасведчанасці будуюць свае тактычныя і стратэгічныя разлікі розныя дзялкі.

Адным з кампанентаў стратэгіі вывядзення нерухомасці з-пад дзяржаўнага кантролю мае стаць *праект пастановы Савета міністраў Рэспублікі Беларусь «Аб статусе гісторыка-культурных каштоўнасцяў помнікаў гісторыі і культуры, прынятых пад ахову да 1 студзеня 1993 г.»*. Яго магчымае зацвярджэнне пагражае катастрафічнымі наступствамі для нашай культуры.

Занепакоенасць такім зместам праекта падштурхнула шэраг аўтарытэтных спецыялістаў звярнуцца з калектыўным лістом у Савет міністраў РБ. Сярод пратэстантаў дактары гістарычных навук Г.Штыхаў, З.Шыбека, М.Гурын, Г.Куляшова, вядомыя археолагі, мастацтвазнаўцы, рэстаўратары С.Тарасаў, М.Спірыдонаў, Л.Ракава, В.Князева, Е.Пятросава, П.Русаў ды інш.

Выказаныя імі меркаванні маюць цікавасць для шырокіх колаў грамадскасці, бо неўзабаве можна страціць шмат з таго, што сёння ўтварае асяроддзе, у якім мы жывем і якое фармуе нашу нацыянальную псіхалогію.

«У аблвыканкамы і Мінскі гарадскі выканаўчы камітэт дасланы на ўзгадненне праект пастановы Савета міністраў Рэспублікі Беларусь «Аб статусе гісторыка-культурных каштоўнасцяў помнікаў гісторыі і культуры, прынятых пад ахову дзяржавы да 1 студзеня 1993 г.». Па характары дакумента лёгка пазнаецца яго аўтарства: створаны ён у Камітэце па ахове гісторыка-культурнай спадчыны.

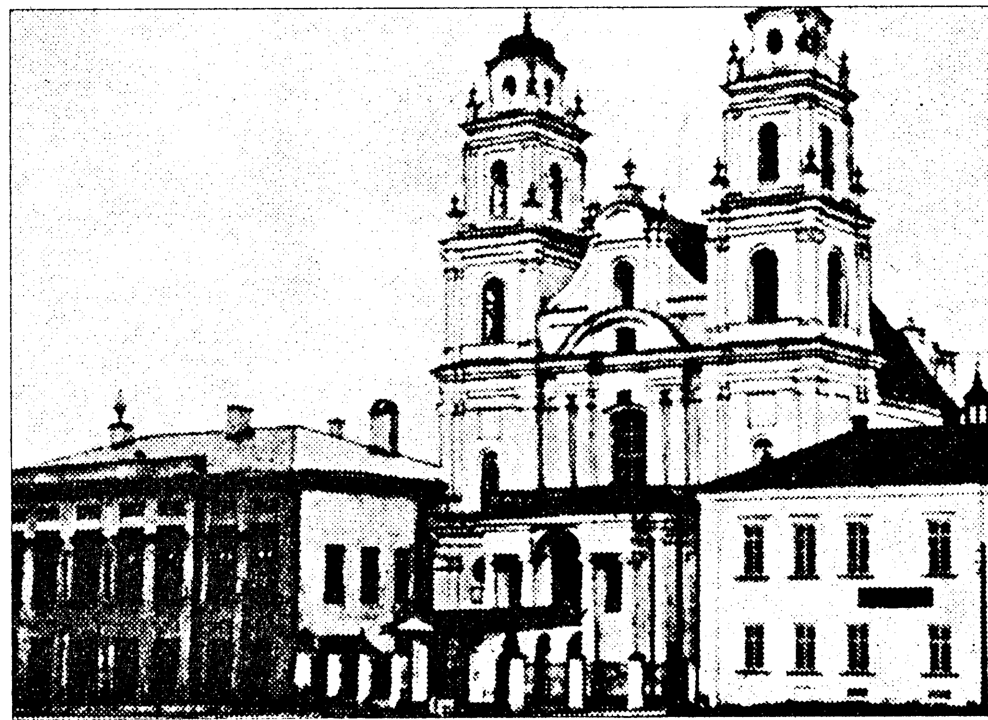
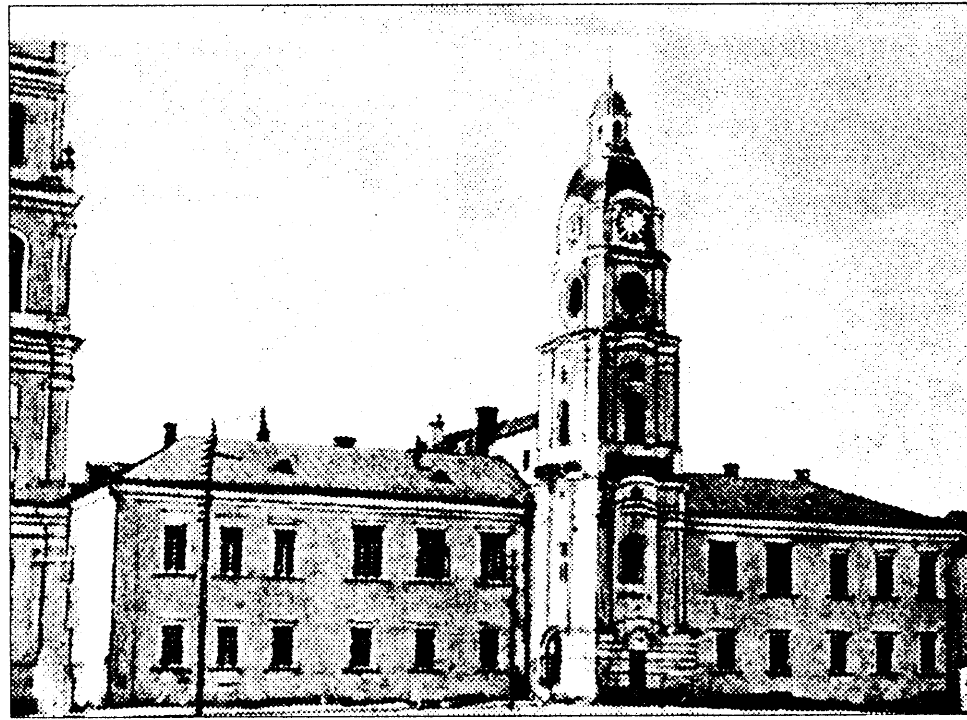
З'яўленне гэтага дакумента ёсць ні што іншае, як чарговая спроба схаваць факты невыканання Закона Рэспублікі Беларусь «Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны» ў частцы правядзення ўліку аб'ектаў гісторыка-культурнай спадчыны і вывесці з-пад аховы дзяржавы больш за 90% помнікаў гісторыі і культуры.

Падобныя захады былі зроблены старшынём згаданага камітэта Бубноўскім Д.С. яшчэ ў 1998 годзе пры ўнясенні паправак у Закон Рэспублікі Беларусь «Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны». Тады прапаноўвалася ў артыкуле 61 скасаваць палажэнне аб разглядзе Беларускай рэспубліканскай Навукова-метадычнай радай праектнай дакументацыі на рэстаўрацыю гісторыка-культурных каштоўнасцяў катэгорыі «2» і пазбавіць статуса афіцыйнага дакумента «Збор помнікаў гісторыі і культуры Беларусі», які ён мае паводле адпаведнай пастановы ўрада. Гэта азначала б, фактычна, прыняцце рашэнняў па ўсім іх пераліку аднаасобна старшынём Камітэта па ахове гісторыка-культурнай спадчыны. Наступствы такога падыходу да арганізацыі работ на помніках горадабудаўніцтва і архітэктуры можна назіраць у Мінску па вул. Камсамольскай, 5,7,9/16, дзе на падставе узгаднення камітэта былі знесеныя аўтэнтычныя гістарычныя будынкі і на іх месцы вядзецца новае будаўніцтва, на вул. Нямігa, калі на тэрыторыі унікальнага помніка горадабудаўніцтва не праводзілася, тым самым працэс складання дакумента не быў забяспечаны навукова абгрунтаванай інфармацыяй аб крытэрыях адбору каштоўнасцяў, вызначаных у артыкуле 19 Закона аб ахове спадчыны. Некаторыя прапановы, як прадстаўлены Беларускім добраахвотным таварыствам аховы помнікаў гісторыі і культуры дадатковы спіс архітэктурных помнікаў г. Мінска, які налічвае больш за 100 аб'ектаў, чакае неўласцівую яму функцыю самастойнай трактоўкі заканадаўства. Падобная працэдура не мае прававога абгрунтавання. Гаворка павінна ісці пра ўнясенне гэтых аб'ектаў у Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцяў Рэспублікі Беларусь з наданнем адпаведнай катэгорыі. Насуперак заканадаўчай працэдуры Камітэтам па ахове спадчыны праз раду праводзіліся рашэнні, калі помнікам, якія знаходзяцца пад аховай бяздзейнасць Камітэта па ахове гісторыка-культурнай спадчыны.

Так, пункт 1 праекта пастановы прапануе «лічыць помнікі гісторыі і культуры рэспубліканскага значэння, прынятыя пад ахову дзяржавы пастановай СМ БССР ад 18 лютага 1988г. №32... гісторыка-культурнымі каштоўнасцямі катэгорыі «3». Аўтаматычнае паніжэнне статуса помнікаў рэспубліканскага значэння да катэгорыі «3», большасць з якіх адпавядае ўзроўню аб'ектаў агульнанацыянальнай спадчыны, і паводле заканадаўства павінна мець статус гісторыка-культурных каштоўнасцяў катэгорыі «1»—«2», не можа вызначацца навукова абгрунтаваным падыходам. Тым больш, што пры ўнясенні ў Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцяў Рэспублікі Беларусь шэрагу помнікаў гісторыі і культуры рэспубліканскага значэння быў ужо падняты статус да катэгорыяў «1» і «0».

Паводле пункта 2 праекта пастановы, прапануецца прызнаць страціўшымі сілу спісы помнікаў гісторыі і культуры мясцовага значэння, прынятыя пад ахову рашэннямі абл- выканкамаў і Мінгарвыканкама, а таксама пазбавіць «Збор помнікаў гісторыі і культуры Беларусі», складзены Нацыянальнай акадэміяй навук, статуса афіцыйнага дакумента.

Такое рашэнне можа прывесці да непрадказальных наступстваў, калі некалькі тысяч аб'ектаў спадчыны будуць выведзеныя з-пад аховы дзяржавы. Неабходна таксама ўлічваць, што на шэрагу помнікаў гісторыі і культуры, якія, паводле пункта 2 праекта пастановы, могуць быць пазбаўленыя такога свайго статуса, праводзяцца рэстаўрацыйныя работы, фінансаванне якіх вядзецца як за кошт сродкаў рэспубліканскага або мясцовых бюджэтаў, так і з небюджэтных фінансавых крыніцаў. Асабліва ў апошнім выпадку ўзнікае рэальная небяспека адыходу ад рэалізацыі зацверджаных раней рэстаўрацыйных рашэнняў, якія трацяць сваю сілу разам з вывядзеннем аб'ектаў з-пад заканадаўчай абароны дзяржавы. Найбольш сумнавядомым фактам падобнага кшталту з'яўляецца знос віцебскай Дабравешчанскай царквы 12 ст., што стала магчымым у сувязі з выключэннем яе ў 50-я гады разам з іншымі аб'ектамі са спіса помнікаў. Па той жа прычыне ў другой палове 50-х – пачатку 60-х гадоў былі знішчаныя многія выдатнейшыя архітэктурныя помнікі 17-18 стст. у Віцебску, Магілёве, Слоніме, Пінску, Гродне.

Уверсе: выгляд комплексу былога іезуіцкага калегіума, касцёла і кляштара на плошчы Свабоды ў Мінску да перабудовы.
Унізе: выгляд тых жа будынкаў пасля рэканструкцыі, якая пазбавіла іх статуса помнікаў і гістарычных каштоўнасцяў

і архітэктуры 12-19 стст. Верхняга горада з ігнараваннем рэжыму ахоўнай зоны быў праведзены конкурс на распрацоўку архітэктурнай ідэі «Шматузроўневай аўтастаянкі з аб'ектамі гандлёвага і адміністратыўнага прызначэння» замест арганізацыі работы па рэгенерацыі гістарычнай тэрыторыі.

Парадак правядзення ўліку гісторыка-культурных каштоўнасцяў вызначаны Законам аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны. У адпаведнасці з пунктам 2 пастановы Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь «Аб увядзенні ў дзеянне Закона Рэспублікі Беларусь «Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны» ад 13 лістапада 1992 года № 1941-XII з 1 студзеня 1993 г. належала ўвесці ў дзеянне артыкул 21 заканадаўчага акта, якім прадугледжанае стварэнне Дзяржаўнага спіса гісторыка-культурных каштоўнасцяў Рэспублікі Беларусь. Аднак на сённяшні дзень у яго ўключана крыху больш за 500 аб'ектаў спадчыны з 15.679 помнікаў гісторыі і культуры рэспубліканскага і мясцовага значэння, узятых пад ахову дзяржавы ў 80-х – пачатку 90-х гадоў. Гэта ўсяго каля 3% ад агульнай іх колькасці.

Невыкананне артыкула 21 Закона аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны абумоўленае адсутнасцю планамернай і метадычна абгрунтаваных дзеянняў пры складанні гэтага надзвычай важнага дзяржаўнага ўліковага дакумента. Наяўны спіс дазваляе меркаваць, што аб'екты ўносіліся ў яго спантанна, інвентарызацыя помнікаў гісторыі і культуры рэспублікі свайго зацвярджэння ўжо шмат гадоў.

У той жа час забеспячэнне дзяржаўнай уліковай палітыкі ў адпаведнасці з пунктам 4 артыкула 8 Закона аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны аднесенае да прамой кампетэнцыі Камітэта па ахове гісторыка-культурнай спадчыны. Да функцыянальных абавязкаў гэтага спецыялізаванага дзяржаўнага органа таксама адносіцца вырашэнне комплексу пытанняў, звязаных з выяўленнем і вывучэннем гісторыка-культурных каштоўнасцяў. Аднак на сённяшні дзень ніхто ў Рэспубліцы Беларусь не мае дакладных дадзеных пра колькасць наяўных аб'ектаў спадчыны, якія былі прынятыя пад ахову дзяржавы.

Нямала хібаў утрымлівае новы Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцяў Рэспублікі Беларусь, зацверджаны камітэтам. Хіба што самі яго складальнікі толькі і здольныя расшыфраваць крытэры пошуку аб'ектаў спадчыны. Алфавітна-адміністратыўны прынцып фарміравання ранейшых спісаў у новым дакуменце адкінуты начыста.

У працэсе складання Дзяржспіса, выносячы на разгляд Навукова-метадычнай рады пытанні «аб перазацвярджэнні статуса гісторыка-культурнай каштоўнасці» ў адносінах да рэальна існуючых помнікаў гісторыі і культуры, прынятых пад дзяржаўную ахову паводле адпаведных пастановаў Савета міністраў і рашэнняў аблвыканкамаў і Мінгарвыканкама, Камітэт па ахове гісторыка-культурнай спадчыны ўзяў на сябе дзяржавы, без дастатковых на тое падставаў было адмоўлена ў пацвярджэнні статуса каштоўнасці, яны былі знятыя з уліку і аховы. Так адбылося з часткай Ракаўскага прадмесця ў Мінску, дзе комплекс будынкаў 19 ст. па вул. Дзімітрава знаходзіўся пад аховай паводле пастановы СМ БССР. У выніку гэтага унікальны помнік быў знішчаны.

Праз унясенне праекта пастановы Савета міністраў Рэспублікі Беларусь у прапанаванай форме, па сутнасці, робіцца спроба не толькі падмяніць дзеючы Закон аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны, але і яшчэ больш заблытаць працэдуру выканання яго палажэнняў аб уліку гісторыка-культурных каштоўнасцяў.

Пад выглядам упарадкавання падатковых ільготаў прапануецца фактычна прыкрыць

Падрыхтаваўшы праект пастановы Савета міністраў Рэспублікі Беларусь, якую варта назваць не інакш як «Аб пазбаўленні дзяржаўнай аховы помнікаў гісторыі і культуры, уключаных у «Збор помнікаў гісторыі і культуры Беларусі» і спісы абл- і Мінскага гарадскога выканкамаў», Камітэт па ахове гісторыка-культурнай спадчыны ў чарговы раз паказаў сваю няздольнасць забяспечыць эфектыўнае выкананне Закона аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны. Гаворка ідзе, па сутнасці, аб прафнепрыгоднасці яго супрацоўнікаў, якія за дзесяць гадоў не здолелі належным чынам арганізаваць улік помнікаў, што ў 80-х гадах ужо было зроблена без лішняй помпы і дыскусіяў музейнымі і акадэмічнымі работнікамі. Стварыўшы для сябе тупіковую сітуацыю уласнай бяздзейнасцю, Камітэт па ахове гісторыка-культурнай спадчыны і надалей не бачыць шляхоў ажыццяўлення адной з асноўных функцый, якая звязаная з «вывучэннем гісторыка-культурнай спадчыны, выяўленнем і улікам каштоўнасцяў». Урадавыя дакументы, як відаць, для некаторых чыноўнікаў не з'яўляюцца стымулам працы».

Не надта многа надзеі, што цяперашні Савет міністраў здолее пазітыўна адрэагаваць на гэтае папярэджанне спецыялістаў. Але грамадства павінна ведаць, на якія страты асуджае нашу культуру і спадчыну пэўнае кола чынавенства.

Аддзел культуры

ЛАЙДАЦТВА

Аўгустоўскі канал знялі з балансу

Палякі зацікаўленыя, каб вазіць турыстаў па Аўгустоўскім канале, а затым па Нёмане — у Гродна і Друскенікі. Пра гэта паведаміў журналістам галоўны архітэктар Гродзенскай вобласці А.Пархута. Але без дапамогі міжнародных фондаў зрабіць гэта, па яго словах, немагчыма. А таксама — без палякаў, паколькі тэхнічная дакументацыя знаходзіцца ў горадзе Аўгустове.

Нашы энцыклапедыі ўпарта маўчаць аб тым, што беларуская частка канала — помніка гідратэхнічнага будаўніцтва першай паловы XIX ст. цалкам разбураная. З 102 кіламетраў 22 км — на нашай тэрыторыі ў гэтак званай «памежнай зоне». Калі Саветы прыйшлі ў Заходнюю Беларусь у 1939 г., Аўгустоўскі канал ужо 100 гадоў знаходзіўся ў працоўным стане і выкарыстоўваўся для перавозкі грузаў і ў турыстычных мэтах. З польскага боку 80-кіламетровая частка дагэтуль у выдатным стане. Беларуская частка пратрымалася да 50-ых гадоў, пакуль канал не знялі з балансу. Ён стаў нічыйным, пачаў разбурацца і знішчацца.

Канал злучаны з Нёманам прыблізна напаўшляху паміж Гродна і літоўскімі Друскенікамі. У ідэале турысты з Польшчы маглі б трапляць у Беларусь і Літву, аглядаць гродзенскую архітэктуру, а потым апынацца на друскеніцкіх мінеральных водах. На жаль, у беларускага рэжыму зусім іншыя мэты. Яму не патрэбны канал, не патрэбныя турысты, якія, як чорт ладану, баяцца наведваць Беларусь. А палякаў і літоўцаў рэжым увогуле лічыць ворагамі.

Сяргей МАКСІМОВІЧ

СПОРТ

Сапернікам БАТЭ будзе «Мілан»

Вядомы італьянскі клуб «Мілан» стаў сапернікам барысаўскага БАТЭ ў 1/64 фіналу розыгрышу Кубка УЕФА. Такі вынік жараб'ёўкі, праведзенай у пятніцу Саюзам еўрапейскіх футбольных асацыяцыяў.

Матчы пройдуць 13 і 27 верасня. Згодна з жараб'ёўкай, першая сустрэча павінна была прайсці ў Італіі, але паколькі ў гэты ж дзень у Мілане пройдзе яшчэ адзін матч Кубка УЕФА (з удзелам «Інтэра» — другога клуба з гэтага горада), УЕФА прызначыў першую гульню ў Беларусі.

Па рашэнні кіраўніцтва БАТЭ дамашнюю сустрэчу каманда правядзе не ў Барысаве, а ў Мінску, на стадыёне «Дынама». Як паведаміў БелаПАН прэзідэнт БАТЭ Анатоль Капскі, гэта звязанае з невялікай плошчай барысаўскага стадыёна (5.200 гледачоў).

Капскі выказаў задавальненне вынікам жараб'ёўкі: «Мы хацелі атрымаць у сапернікі «Мілан». З такімі клубамі мы сустракаемся не кожны дзень. У гульнях з італьянцамі нашы футбалісты будуць вучыцца і набірацца вопыту. Мы будзем гуляць для гледачоў і пастараемся выступіць як мага лепш. Хлопцаў мы заціскаць не будзем. Ні аб якой звышадказнасці за вынік не можа быць і гаворкі».

Напомнім, што па выніках дзвюх сустрэчаў кваліфікацыйнага раунда Кубка УЕФА БАТЭ перамог тбіліскае «Дынама» — 1:2 і 4:0.

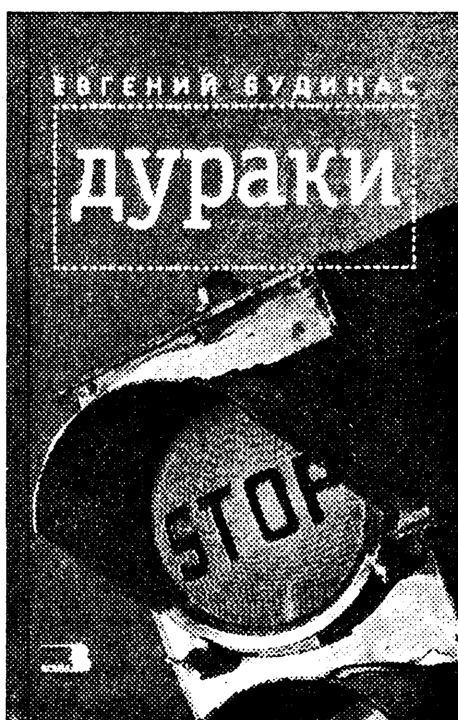
Па выніках жараб'ёўкі 1/64 фіналу крыўдзіцель бабруйскай «Белшыны» ў кваліфікацыйным раундзе славацкі «Ружамберок» сустрэнецца з французскім «Труа», а балгарскі ЦСКА, які перамог салігорскі «Шахцёр», правядзе дзве сустрэчы з другім «Шахцёрам» — данецкім.

Не самае лёгкае жэрабя ў расійскіх камандаў. Махачкалінскі «Анжы» сустрэнецца з шатландскім «Рэйнджэрсам», маскоўскае «Тарпеда» — з англійскім «Іпсвічам», новарасійскі «Чарнаморац» — з іспанскай «Валенсіяй», і толькі маскоўскаму «Дынама» дастаўся не самы моцны сапернік — мальційская «Біркіркара». Цяжка давядзецца яшчэ аднаму постсавецкаму клубу — днепрапятроўскаму «Дняпру», якому жэрабя вызначыла ў сапернікі італьянскую «Фіярэнціну».

Дзмітрый УЛАСАЎ

Потеря девственных иллюзий

Евгений Будинас. Дураки. Москва, 2001. Страниц 620

Наконец в широкую продажу поступил роман известного писателя-публициста Евгения Будинаса «Дураки». Читатель мог получить его раньше, но в Беларуси не нашлось издателя, достаточно смелого для выпуска *такой книги*. Из достоверных источников известно, что авторский вариант обложки выглядел иначе, чем утвержденный издательством. По авторскому замыслу на обложке должно было присутствовать накатанное серебром зеркало, чтобы и читатель, глянув в него, не отделял себя в силу самомнения от многочисленных персонажей.

Жанр книги безусловно определяется той традицией, которая заложена популярными романами «12 стульев» и «Золотой теленок». Многим фразам из «Дураков» также суждено стать крылатыми. Можно назвать и некоторые сюжетные параллели с «Золотым теленком» – желание быстро стать очень богатым, теневая экономика, благородство махинаторов, золотые миражи и разбитое корыто в конце блестящей деловой карьеры. Роман открывается прологом о событиях десятилетней давности, когда главный герой – писатель-публицист — оставляет общественную деятельность для предпринимательской деятельности на ниве книгопечатания, и завершается возвращением к неблагодарному писательскому же ремеслу с огромным чувством радости, что остался жив и не попал в тюрьму, как множество иных, кому удача не выказала благосклонности.

Роману предшествует авторское предупреждение, что «все лица и события, описанные в этой книге, подлинные. Любые несовпадения имен, названий, фактов – случайность или оплошность автора». Читатель, естественно, понимает, что это маленькая авторская хитрость. Поскольку если бы имена героев совпадали с подлинными именами прототипов, то автор без сомнения уже сегодня пребывал бы за решеткой, а то и подальше – уж очень велик в романе объем криминальной информации, которая поражает воображение. Многие простодушные читатели вообще могут посчитать содержание «Дураков» за фантастику и, возможно, поступят правильно – не очень весело жить в мире, где все хорошие замыслы приводят в ад.

Назову для тех, кто еще не купил или не познакомился с этим новым удивительным произведением белорусского публициста, имена некоторых персонажей «Дураков»: политик Симон Поздний, писатель Виктор Козин, издатель газеты Павел Жуков, секретарь ЦК Евсей Орловский, кинорежиссер Юрий Хащ, художник Микола Купавин, спикер ВС Тушкевич, премьер Михаил Францевич Капуста (от англ. кебич), журналист Ванечка Старкевич, зав.хозяйством Всенародноизбранного Павел Павлович Тютюня, политик Виктор Столяр, всенародноизбранный Шурик Лукашонок, а еще на страницах действуют множество других – послы, министры, депутаты, полковники, перекрасившиеся партократы и т.д. Язык, на котором говорят персонажи, называется советским, некоторые пользуются «тутэйшым». Место действия не определено, но страна имеет государственный флаг, определяемый, как «закат над болотом». Сюжет переносит героя из деревни в столицу, в Швейцарию, Польшу, Германию, Россию и опять возвращает в деревенскую явь.

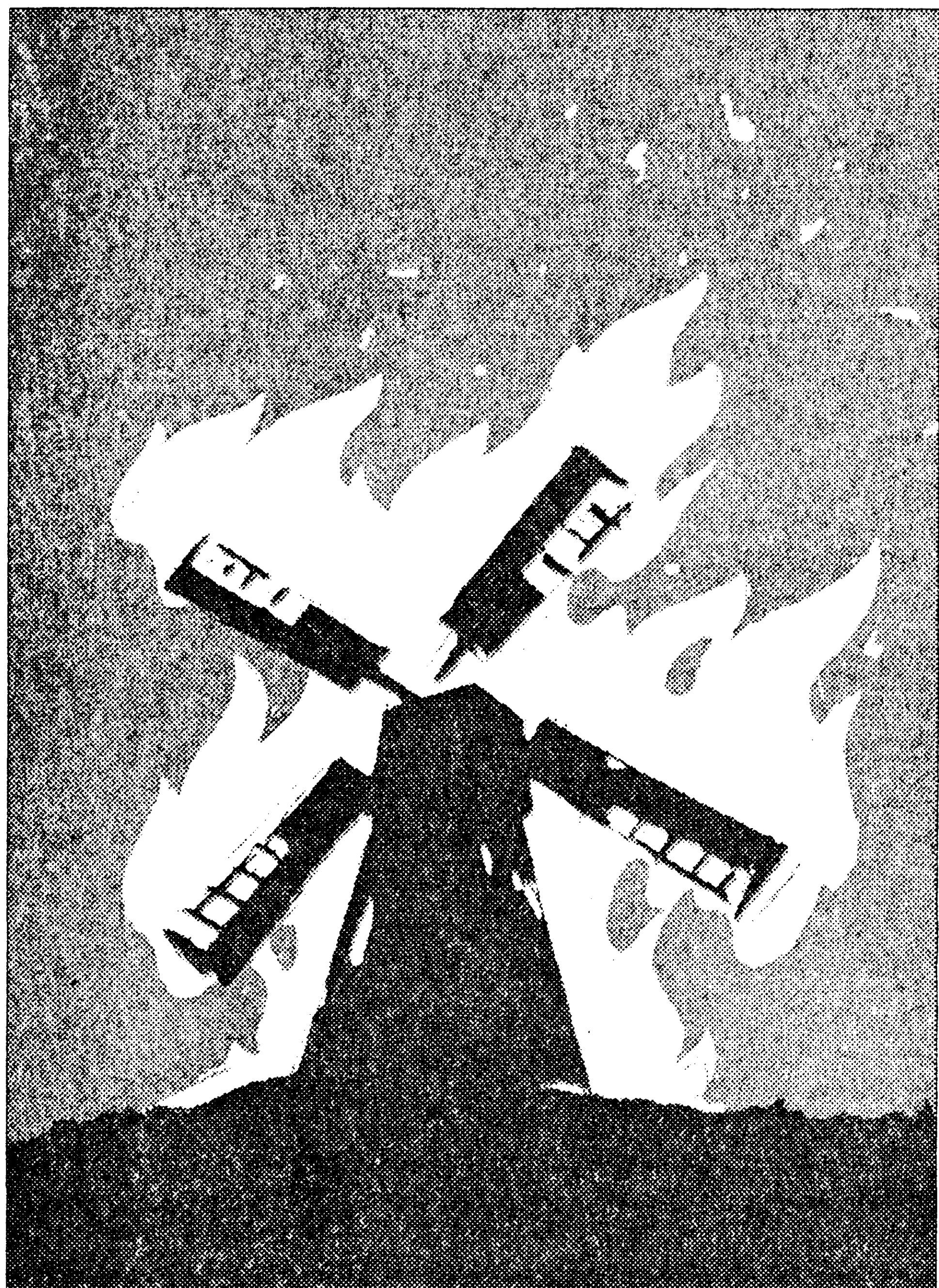
Предпринимательская фирма, возглавляемая Виктором Дудинскасом, называется «Артефакт», а главные события разворачиваются на фоне возрождаемой усадьбы Дубинки, в которой проходят фэсты старосветской культуры и которая украшена возвращенным из небытия ветряком, единственным уцелевшим в стране. В течение короткого времени благодаря титанической энергии Дудинскаса разрушенная после революции знаменитая усадьба превращается в знаменитый действующий музей ремесел, сюда собирается бомонд, привозят на экскурсии чиновных иностранцев, и КГБ развлекает здесь некоего шефа западной разведки. Экскурсанты видят действующие раритетные автомобили, в воздух их поднимает воздушный шар, тучные коровы дают молоко необычно высокой жирности, в кузне пылает жаром горн, растет табун элитных жеребцов, а в саду желающие забыться могут посмотреть на действующий самогонный аппарат и убедиться на вкус, что это не муляж. Все такие богатства усадьбы должны были показать, что при желании и у нас можно жить хорошо. Собственно, они это и продемонстрировали и соответственно вызвали бурю зависти, интриг и активных действий, направленных на то, чтобы стереть новую усадьбу с лица земли как вызов установленной советской справедливости.

Но крупные финансовые битвы происходят не на 150 га суглинка, которые осваивает коллектив «Артефакта», а в чиновных кабинетах вокруг главных проектов Виктора Дудинскаса – таможенной марки, единого комплекта документации, которые в случае реализации могут принести заветный миллион долларов. И тут читатель может познакомиться с механизмами многоходовых операций, и увидеть иезуитски изощренные действия государственных чиновников, заитересованных в том, чтобы таможенная марка, способная остановить потоки контрабанды и взяток, наполнить госбюджет миллиардом долларов, умерла в момент зачатия и не изменила белый свет. Именно такие интересы и разбивают вдрызг иллюзии Дудинскаса, тем более, что главный молот держит в руках Всенародноизбранный. Предательство и трусость чиновников, наезды налоговой полиции, финансовые проверки, штрафы, пеня, грязная конкуренция, усталость от безнадежной борьбы с государственной машиной в конце концов развеивают голубые мечты, которыми главный герой согревался в начале своего путешествия в мир больших дел и денег и которыми заражал (или обманывал) коллектив специалистов.

Попытки возвращения в общественную жизнь добавляют новые разочарования от непреходящей глупости интеллигенции, а расчеты на политические перемены заканчиваются трагическим исчезновением Виктора Столяра. Последнее слово в книге произносит Батька, одиноко обращаясь к своей овчарке. Он командует ей «Фас!», хоть вокруг нет никого.

Можно сказать, что в «Дураках» отразилось главное из минувшего десятилетия. Роман стал памятником нашей истории конца миновавшего века. Люди, которые прочтут это произведение Евгения Будинаса о старых и новых дураках, помимо удовольствия от изящной прозы еще, надо думать, поумнеют. И что важно, не на собственном, а на чужом тяжело добытом опыте. На своем опыте учатся дураки.

Агнета КВЯТКЕВИЧ

Інфармацыя да ведама бацькоў

У сувязі з наборам дзяцей у падрыхтоўчыя класы нагадваем вам размяшчэнне **беларускіх школаў у г. Мінску:**

Раён горада	Школа	Адрас
Заводскі	68	зав. Ахоцкі, 17
Заводскі	Гімназія 14	вул. Васняцова, 10
Заводскі	131	вул. Убарэвіча, 74
Кастрычніцкі	89	вул. Пухавіцкая, 21
Кастрычніцкі	110	вул. Брэсцкая, 66
Ленінскі	2	пр. Ракасоўскага, 93
Маскоўскі	60	вул. К. Лібкнехта, 82
Партызанскі	72	вул. Халмагорская, 59
Першамайскі	Гімназія 9	вул. Сядых, 10
Першамайскі	190	вул. Нікіфарава, 19
Фрунзенскі	Гімназія 4	вул. Кунцаўшчына, 18

Акрамя таго, у шэрагу школаў існуюць шматгадовыя традыцыі беларускамоўнага навучання, хаця там ёсць як беларускія, так і рускія класы.

Спіс школаў у г.Мінску з беларускімі і рускімі класамі:

Раён горада	Школы
Заводскі	210
Кастрычніцкі	1, 11, 30, 52, 71, 90, 97, 168
Ленінскі	15, 40
Маскоўскі	3, 145, 170
Партызанскі	86, 108
Першамайскі	70, 84, 115, 137, 177, 184, 197
Савецкі	23, 66, 147, 187
Фрунзенскі	38, 81, 96, 138, 176, 211
Цэнтральны	35, 37,104

Калі ў Вас з'явяцца пытанні або праблемы з уладкаваннем на беларускамоўнае навучанне, паведамце пра гэта па тэлефоне: 213-43-52 (з 12.00 да 18.00) ці праз электронную пошту: tbm@tbm.lingvo.minsk.by

Астрологический прогноз

от Вероники Кудрявцевой на 27 августа-2 сентября

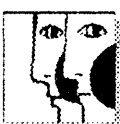
Астропрогноз отражает общий природный социально-психологический фон наподобие прогноза погоды. Индивидуальное прогнозирование строится на точных данных: учитываются день, месяц, год, место и время рождения человека.

ОВЕН. Похоже, что вам придется с кем-то активно спорить, отстаивая справедливость и «права человека». Противники готовы поймать на слово и довести до власть имущих ваши дерзости. Смотрите, как бы не отобрали документы. В субботу сентиментальность и рассеянность могут стоить вам денег. В выходные дни невозможно не любоваться вашей хозяйственностью, основательностью и домовитостью.

ТЕЛЕЦ. Учебные хлопоты, разного рода опросы и игра-торговля с партнерами воспринимаются остро в самом начале недели. Кто-то неожиданно покажет свой характер. Валютные и банковские операции лучше отложить до второй половины недели. В выходные дни заметно повышение вашего рейтинга, намечаются приятные встречи личного характера, которые могут принести пользу и в хозяйственном отношении.

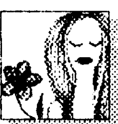
БЛИЗНЕЦЫ. Ваше внимание больше сосредоточено на домашних проблемах или делах, связанных с самыми близкими людьми. Кто-то из доброжелателей, адвокатов или друзей в самом начале недели непреднамеренно способны подпортить достигнутый вами ранее успех. В выходные дни придется принимать гостей, впрочем – это доставит вам удовольствие.

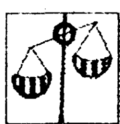
РАК. По месту работы или учебы необходимо урегулировать юридические нюансы, заняться документами, хотя это стоит усиленных дискуссий в понедельник и вторник. Желательно не злить вышестоящих – они готовы пойти на крайние меры. В выходные дни вы становитесь любимцем аудитории, а кто-то успешно, вдохновенно кокетничает, флиртует, руководствуясь трезвым расчетом. В субботу постарайтесь не тратить деньги.

ЛЕВ. В самом начале недели финансы поют романсы по мелочам. Чем больше вы суетитесь, нервничаете, тратите их на детей, играете или спускаете их на удовольствия, тем больше дыра в кармане. Впрочем, она может быть залатана к выходным, но для этого придется обратиться к близким. Постарайтесь не задаваться в субботу вопросом, почему вас не любят, иначе дело дойдет до слез. Уж вам-то грех жаловаться на отсутствие внимания.

ДЕВА. Возникает спор с близкими по финансовым вопросам в понедельник, и если не остудить жар, то на следующий день придется считаться с чьими-то глупыми действиями. Скрупулезно отнеситесь к оформлению бумаг на имущество. В выходные дни кто-то окунется в бурную общественную жизнь, сделает важные заявки, причем сочетается трезвый расчет и счастливое стечение обстоятельств.

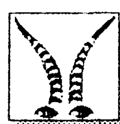
ВЕСЫ. Вы не ожидаете подвоха, но придется срочно реагировать на действия оппонентов, кляузников или просто недобросовестных людей в самом начале недели. Хотя не исключено, что вы сами вовлечены будете в какую-то интригу, способную разразиться скандалом. Не рекомендуются поездки и в это время. Кто-то в выходные дни готов щедро оплатить ваши услуги. Деньги сохранятся, если не устроите разгуляй в субботу.

СКОРПИОН. Если вы долго готовили сделку или какую-то операцию, то будьте поосторожнее в понедельник и вторник, когда по нелепости, документальной неточности, вы способны навлечь на себя штрафные санкции или потерять средства. Дружба дружбой, но сейчас деньги врозь. Однако в выходные дни вы способны наладить отношения, хозяйственная деятельность, обращение в высокие инстанции, дальние поездки результативны.

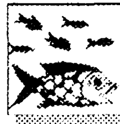
СТРЕЛЕЦ. Начальство «пугает» своими нововведениями. А может быть, кто-то претендует на ваше место? Наскоком ничего не решишь в начале недели. Мало того, вас способны обойти на повороте. В выходные дни продуманная рекламная кампания или времяпровождение где-нибудь на природе,-в деревне, в уединенных местах с влиятельными персонами способны укрепить ваши позиции. Необходимо поработать над своим имиджем.

КОЗЕРОГ. Вряд ли вы достучитесь в чьи-то кабинеты или решите вопросы по существу в самом начале недели. Скорее, почувствуете подвох, будете наблюдать скандал или чью-то тайную направляющую силу в самом начале недели. Иммунитет несколько ослаблен, поэтому избегайте лишний раз даже сквозняков. Кто-то из друзей становится надежным партнером. В воскресенье согревает огонь в семейном очаге, а кого-то – общественное признание.

ВОДОЛЕЙ. В самом начале недели вы способны вызвать огонь на себя не только симпатизирующих вам людей, но и толкающихся рядом. Какое-то громкое дело, как вулкан, вмешается в жизнь. Дорога не для вас. Ближе к выходным найдутся заступники, скорее всего – среди сослуживцев или медработников. Вы даже будете скрупулезно выстраивать последующие шаги, наполняясь жизненными силами, как наливное яблочко.

РЫБЫ. Проблемы лежат в области права, юридических или документальных разбирательств. Причем если в понедельник «качать права», то во вторник можно открывать кошелек в целях разрешения кризиса. Лучше отложить по возможности подобные дела на вторую половину недели. В выходные дни вас порадует успехами, своим отношением кто-то из членов семьи.

Галоўны рэдактар
Павел ЖУК

Адрас: г.Мінск, пр-т газеты «Известия», 8-173. Пасведчанне аб рэгістрацыі № 1289. Выдаецца з 25 лютага 2000 г. Заснавальнік Зміцер Жук.
Выдавец – рэдакцыя газеты НАША СВАБОДА. E-mail: NPSvaboda@irex.minsk.by Надрукавана з дыяпазітываў заказчыка на паліграфічным РУП «Чырвоная звязда»
220073, г. Мінск, Першы загарадны завулак, 3. Заказ №1752 Нумар падпісаны ў друк 19/08/2001 (15:00) Наклад – 9.410